



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

„UNDER LINDEN“

Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 1.

Torsdag den 26. November 1914.

1. Aarg.

Læsere!

Som De her ser Bladet, har vi tænkt at lade det udgaa i Fremtiden. Oprindeligt var det vor Mening at lade det udgaa i moderne Format og havde ogsaa bestilt en Rotationspresse i Tyskland. Men paa Grund af Krigen, har det ikke været os muligt at faa de forskellige Dele hjem. Er der i de første Numre enkelte Fejl, beder vi Dem undskylde idet vi henviser til Tidens Løsen: „Det er dejligt at være lidt skør“, og anbefaler os til Deres Velvilie.

Ærb. Redaktionen.

RRK.

DER VAR EN Tid ved Krigens Begyndelse, i Slutningen af Juli og Begyndelsen af August, hvor man gik omkring, trykkede hinanden i Haanden, saa uhyre patriotiske ud og sagde: „Hvad skal dette dog blive til? Kommer vi med?“ o. s. v., læste med Interesse Krigstelegrammer, sparede paa alt. Nogle var „Sølvslugere“ — gemte Sølvpenge hen Strømpeskafter — Elektricitets-

værket sparede, kort sagt, alle sparede. Men nu? Hvorledes er det nu? Bruges der nu ikke lige saa mange Penge, som før Krigens Begyndelse? Teatrene melder mange Steder fuldt Hus. I de store Modeforretninger er der den samme Handel som før. Overalt er der den samme Ødslen med Penge. Den samme ufornuftige Behandling af Penge. Burde ikke vi, vi som har det fredeligt og godt, tænke paa det stakkels Folk, Belgierne, der nu er forjaget fra Hjemmet, det bedste de har, og som lider den bitreste Nød og maa tigge om Hjælp hos et fremmed Folk. Hvor let var det ikke blevet os, der var kommen med i den blodige Dyst? Skal vi ikke være taknemlige over, at det ikke var os. Men derfor maa vi ikke i den Glæde glemme dem, som lider, dem, som har mistet alt, og for hvem der ikke er Haab om mere at blive et selvstændigt Folk i et selvstændigt Land.

Bidrag modtages paa „Fyens Stiftstidendes“ Kontor.

RRK.

lsg.

Vejledning.

For at ingen Fejltagelse skal kunne finde Sted, bedes det bemærket, at den, der skriver til Bladet ingen Ansvar har for det skrevne. Dette paahviler en af de to Redaktører, hvis Navnetræk findes i venstre Hjørne, under det skrevne, P. betyder Th. Sponholtz og R. K. R. Redaktionen K. Rud.

DE SVANDT, de lyse Sommerdage
af hvad der var
har vi kun Minderne tilbage.
Da Krigen kom med blodigt Tegn,
det gjalded' over Mark og Hegn:
„Kom her, modig Mand,
kom og forsvar dit Fædreland“.
Alle maatte møde
skönt de vel vidste
at blev de ved til det sidste,
de maatte forbløde.
En Parlamentær!
han red her, han red der,
ej over Mark, ej over Hegn,
men over en Valplads, en Kirkegaard,
og medens han red
lød det: „Fred, Fred!“

R. K. R.

log.

Nogle smaa Kunststykker.

1. De spiselige Lysestumper.

Man skræller nogle store Æbler og skærer Stykker deraf i Form af Lysestumper. Derpaa skærer man det indvendige af søde Mandler i Form af Væger, og naar man har sat dem i, antænder man dem et Øjeblik for at sværte Spidserne. Lysene er nu færdige. Man kan nu senere et Øjeblik

antænde dem, slukke dem og spise dem.

2. Hvorledes man af 3 Mønter kan danne et Kors.

Man giver en Person 3 Mønter og spørger, om han deraf kan danne et Kors. Efter at han for-gæves har forsøgt, tager man dem og lægger dem sammen som Tegningen viser.

R. K. R.

Skæmt.

Kreaturhandler Petersens Brev til Slagter Madsen:

Kære Ven!

I Pølsetiden har jeg selv Brug for mine Tarme, men mit Kød og Blod staar til Tjeneste.

Jeg skal hilse dig fra min Kone og mine Børn, Bæsterne vejer 189 kg., de gaar paa Græs og lider ingen Nød. Jeg har længes efter dig dit Svin, kan du faa i Morgen. Mathisen skal faa sit Fedt med det allerførste. Jeg har ellers intet nydt, alt er ved det gamle hos

din Petersen

Efterskrift: Du kan ikke vente Brev fra mig for det første, jeg vil ikke have med Faar at gøre.

P.

R. K. R.

A.: „Man kan egentlig kalde den italienske Finanskasse for en Lirekasse.“

B.?

A.: „Den italienske Mønt er jo Lire.“

* * *

A.: „Hvoraf kommer Solsortens Navn?“

B.: „Jo, ser Du. Det bruges ogsaa om Solformørkelser, og det har udviklet sig saaledes gennem Tiderne: Gulsot, gulsort, Solsort og“

A.: „Tak“.

* * *

Noget man tit hørte i Sommer under Friluftsforestillingen.

Stiebog: „Hvordan morede Du dig i Aftes?“

Klatpapir: „Udmærket! Det var sørgeligt; men ellers var det meget sjov.“

* * *

Ved Universitetets Aarsfest forleden Dag, blev der holdt en Tale af Professor W. Johannsen over Emnet: Falske Analogier med Henblik paa Lighed Slægtsskab, Arv, Traditioner og Udvikling.

Vi vilde have kaldt dem: Falske Zoologier med Hensyn til Slægt og andet Skab, Tarv, Stationer og Indviklinger.

Jeg er

absolut neutral. Spiser dansk Smør, norsk Sild, drikker svensk Cederlund, bruger russisk Elefantgummi, drikker The af japanske Kopper, leger med Legetøj, der

er „Made in germany“, gaar klædt efter engelsk Mode, drikker ogsaa Reims Champagne og danser de sidste Wienervalse. Har en Del af det hede ungarnske Blod i mine Aarer, saa De ser, at

Jeg er absolut neutral.

Har de hørt

at Henry Nimb agter at gaa til Militæret og skal være Underkorporal, men

at han dog haaber at avancere til Korporal inden han falder for Aldersgrænsen og

at Skolegaarden forleden Dag lignede en af Sumpene ved de masuriske Søer og

at General Hindenburg sikkert vil have betænkt sig paa at lokke Russerne deri, hvis han havde set vore Lidelser.

at Hr. C. M. K. Petersen støtter dansk Arbejde, thi han spiser dansk Mad af dansk Kurvefletning.

at Edwin Hansen modtager Bidrag til de nødlidende Belgiere og

at han sender Pengene til „Fyens Stiftstidende“

R. K. R.

log.

Skolevrøvl.

Tidens Løsen.

„Det er dejligt at være lidt skør“, modbevidst.

For de uindviede i den store Katastrofe hin mindeværdige Tors-

dag d. 12. November 1914, maa først indledende bemærkes.

Den store Tavle i Realklassen faldt ned paa Hr. C. M. K. Petersens Hoved. Ja - - - paa Hr. Petersens Hoved.

Bevis: Hvis Hr. Petersens „Matematikbeholder“ (Et lille Hjørne er der vel levnet til Egnlisk) havde været ligt skør og var gaaet i Stykker, saa havde vi ingen Lærer haft. naar Ungdommen ingen Lærer har, saa maa den blive uvidende, naar Ungdommen er uvidende, saa maa Verden blive uvidende, naar Verden bliver uvidende, saa maa den gaa til Grunde, naar Verden gaar til Grunde saa faar „Under Linden“ et mindre Antal Abonnenter. Altsaa er det ikke „dejligt at være lidt skør“.

P.

R. K. R.

Præmiegaade.

I Fald du mit første omvendt tager, En Skikkelse ser du saa lys og fager, Mit andet findes i hvert et Hus, Du ser det sammen med Fad og Krus. Mit hele er et ret nyttigt Stykke Dog har det voldet saa manges Ulykke. Præmie Walter Scott: „Fængslet i Edinburg“.

Udklip Kuponen i Hjørnet og aflever den og Løsningen til Edwin Hansen eller Chr. Rud i Realklassen.

Præmien fordeles ved Lodtrækning.

Præmiekupon
26. Nvbr. 1914.

Marius Hansens
Barber- og Frisørsalon
Østre Stationsvej 38,
anbefaler sig.

Jesper Hansen
O. Bagersgade 27.
Al Kørsel fra og til Jernbanen
besørges.
Telf. 2741 kan benyttes.

Abonnér paa
„Under Linden“
50 Øre Kvartalet
10 Øre Nummeret.

Odense Possementsfabrik,
Kongensgade 52,
C. Gloggenjesser
Telf. 1493.

Thillerups
Bogtrykkeri
anbefales.

Avertér i
„Under Linden“

„UNDER LINDEN“

Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 2.

Torsdag den 10. December 1914.

1. Aarg.

DE TYSKE 42 Centimeters Mørserne, der var en saa stor Overraskelse for de Allierede, har faaet Kælenavnet den „flittige Bertha“, efter Bertha Krupp, Ejerinden af de Kruppske Kanonværker. Mørseren er ikke mindre end 17 Meter lang. Mundingen vender skraat opad, naar der skydes, og er da omtrent i Højde med et Hus paa 4 Etager. Tykkelsen er 3 Meter og Vægten er over 200,000 Kilogram. Naturligvis er et saadant Uhyre vanskeligt at transportere, af hvilken Grund der ogsaa kun var 2 af dem i Virksomhed ved Antwerpens Erobring. Egentlig var de vist bestemt til Paris' Belejring. Da Franskmændene trak sig tilbage, sørgede de imidlertid for at afbryde Broerne efter sig, og de Broer, som tyske Ingeniører kunde bygge under Fremrykningen, var ikke stærke nok til at bære Mørserne. Paa Landevejen trækkes „den flittige Bertha“ af 3 Lokomobiler, og hun ledsages af Ingeniører, der lægger Spor, hvor Vejen er ufarbar. Projektilerne fra disse Mørserne slynges op i Luften og beskriver under

Flugten en lang Bue. Hvert Projekt til vejer 800 Kilogram og Krudtladningen 400 Kilogram; men saa kan det ogsaa gennembore en 5 Meter tyk Betonmur. Selv i de nyeste Fæstringer er Betonmurene „kun“ 3 Meter tykke. Hvor meget hvert Skud koster, vides ikke bestemt. Man har nævnt ligefra 20,000 til 35,000 Kr., og det gælder derfor om, at hvert Skud rammer; der affyres derfor ogsaa Prøveskud fra nogle mindre Kanonrør, som løber langs med det store Rør. Naar Retningen er fundet, affyres det egentlige Skud ved Hjælp af Elektricitet. Der kan kun affyres 3 Skud om Dagen fra disse Kæmpevaaben, og naar der er skudt 100 Skud er Skytset opslidt. Der siges, at den tyske Hær raader over 48 Kæmpemørserne, og at der Dag og Nat arbejdes paa flere.

R. K. R.

Gyngehest.



Skolevers.

„Lire, lire, lire, lire
hop, hop, hop,
falder vi, saa rejser vi os
op, op, op“.
Saa lyder det stadig
fra hele Flokken.
Men u' ha'
der kommer
Inspektøren med Stokken.
Paa Lærerens „Stop!“
hører Legen op,
saa vender han Ryggen. —
— Igen i Galop. —
Men Læreren raaber:
„Maa vi nu være fri“
og saa er Legen
igen forbi.
Det varer dog ikke længe
thi det er jo — Skoledrenge.
P. Knægt.

Nogle smaa Kunststykker.

Delingen af Tallet 45.

1. Hvordan kan man dele Tallet 45, saaledes, at der udkommer lige store Summer, naar man til den første Del lægger 2, fra den anden Del trækker 2, multiplicerer den tredje Del med 2 og dividerer den fjerde Del med 2?

Svar: Man deler 45 i 8, 12, 5 og 20.

* * *

At skrive Tusind med Tal uden Nul.

Man skriver $999\frac{2}{3}$, eller ogsaa kan man skrive M (mille).

P. R. K. R.

En Helt.

I et Selskab af Herrer paa en Restaurant, befandt sig en, som fortalte, at han havde været med i Boerkrigen paa Englændernes Side. Han fortalte om sine Minder fra Krigen og anførte, at han havde haft et mærkværdigt Held.

— Var De Fjenden paa nært Hold? spurgte en.

— Om jeg var. Jeg tog paa en Gang to Officerer og et halvt Kompagni. Ja, ganske alene, uden nogen som helst Hjælp, og Dagen efter tog jeg ogsaa ganske alene tolv Ryttere.

— Saa har de mindst været halvdøde. Ellers var de næppe sluppet helskindet fra den Affære

— Snak, de var fuldtud kampdygtige og jeg fik ikke saa meget som en Rift. Noget senere tog jeg ogsaa en hel Artilleripark.

Nu brast Taalmodigheden for Tilhørerne, og en af dem sagde:

— De er den største Løgnhals, jeg til Dato har truffet.

— Jeg, svarede han smilende, hvorfor dog det? De glemmer min Herre, at jeg er Fotograf.

E. H.

Fra Skolen.

Læreren: „Roland, der er en af Jer, der har kastet med Papierskugler efter mig. Ved Du, hvem det var der kastede dem?“

Roland: „Jeg ved det, Hr. Lærer; men jeg vil helst være fri for at sige det.“

Læreren: „Maaske er det lidt for samvittighedsfuldt af dig, men det viser dog, at Du har Æresfølelse og Forstand paa det foragtelige i at sladre, nuvel, saa ti og sæt Dig igen min Dreng.“

Roland sætter sig.

NB: Det var ham selv, der havde kastet Kuglerne.

R. K. R. E. H.

* *

P.: „Hr. Lærer, kan man blive straffet for noget man ikke har gjort?“

Læreren: „Nej.“

P.: „Jeg har ikke læst til i Dag, Hr. Lærer.“

* *

„Hvad Lighed er der mellem en Sporvogn og en hullet Strømpe?“

„De har begge Stoppesteder.“

* *

A.: „Hvor kan det være, at alle Vejrmøllerne i Tyskland staar stille?“

B: ?

A.: „Det er fordi Landstormen er indkaldt.“

R. K. R. Pjevs.

* *

Rasmus: „Hvor møj' ga' du saa for Hesten Jakob?“

Jakob: „600 Kroner — men je' sku' bare ha' vidst, at den kun har et Øje, er døv og har Træben.“

Rasmus: „Ja, ja, Jakob. Træben er nu ellers saa dyre for Tiden.“

P. R. K. R.

Har De hørt

at det formenes af Folk, der forstaar sig paa det, at „Berlingske Tidende“ endnu haaber at kunne holde sig oppe om muligt en Maanedstid trods vor Konkurrence.

Skolevrøvl.

En Samtale.

Hansen og Petersen møder hinanden paa Gaden og begynder følgende Samtale.

H.: „Da' Petersen !

P.: „Da' Hansen!“

H.: „Naa, hvordan gaar det?“

P.: „Det gaar rigtig godt. Jeg ta'r den ellers med Ro li'som andre gamle Dreng.“

H.: „Hvorer din Søn nu henne?“

P.: Han gaar nu i Linialklassen, eller hvad det nu hedder omme i Vaffelgade, og han fortæller en hel Del Ane-Doktor, som han siger, han er nemlig saa klog paa Fremmede Sprog, Enlisk, Fransk, Tysk, Geografi og . . .“

H.: „Hvad læser han i Tysk? Du ved jo, at jeg har rejst en hel Del i Tyskland.“

P.: „Det er vist noget om en der hedder Marie Storartet, siger han det er.“

H.: „Er det ikke „Marie Stuart“, han mener?“

P.: „Det er vist skreven af en Digter, der ikke ad-Schiller sig meget fra andre Digtere. Saa sagde han, at han havde nok anet, at det var lutter svære Glosser der var deri; men saa sagde

han „Lutteranere“ og at det skulde være en „Veits“; men det forstod jeg ikke, for jeg har aldrig hørt det Ord andre Steder end i St. Veits-Tango. Man maa jo ikke mere sige Dans, for alle Idioter tang(o)serer jo nu. Det er jo den moderne Ungdom, der er den førende nu. Eller rettere, „Ungdommen med Slangebevægelse.“

H.: „Det er vist en begavet Søn, du har?“

P.: „Ja, han er baade forbag- a- og begavet. Naa, men jeg skal hjem og skære Hakkelse til Hunden.“

H.: „Gør du det. „Op og kig’ en Dag til mig, naar du kommer til Byen.“

P.: „Tak, Farvel.“

H.: „Farvel.“

R. K. R.

—r.

Præmiegaade.

Mit første, andet og hele er rundt, mit hele er rødt og meget sundt.

Præmie: Z. Topelius: Fortællinger fra Trediveaarskrigen.

Udklip Kuponen i Hjørnet og aflever den og Løsningen til Edwin Hansen eller Chr. Rud i Realklassen. Løsningen afleveres senest d. 15. ds.

Den heldige Vinder af Bogen i forrige Nummer blev

Ejvind Gronenberg, 9. Kl.

Med dette Nummer følger et Tillæg fra „Sana.“

Præmiekupon d. 10. Decbr. 1914.

Marius Hansens
Barber- og Frisørsalon
Østre Stationsvej 38,
anbefaler sig.

Abonnér paa
„Under Linden“
50 Øre Kvartalet
10 Øre Nummeret.

Jesper Hansen,
O. Bagersgade 27.
Al Kørsel fra og til Jernbanen
besørges.
Telf. 2741 kan benyttes.

Avertér i
„Under Linden“

„Velo“ Vaskemaskinen
er absolut den bedste.
52, Kongensgade 52.
Telf 501.

Brug
„Sana“
Exportfløde.

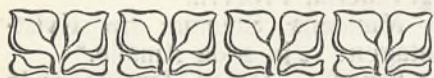
„UNDER LINDEN“

Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 3.

Mandag den 21. December 1914.

1. Aarg.



Jul i Skolen.

—o—

Hvad er det for en Stemning
i Dag bag Skolens Mur?
Hvad er det for en Luftning
her i vort Regnvejrsskur?
Det er jo Julen,
kender Du kærere Gæst,
det er jo Julen,
kender Du lysere Fest?

Hvad gaar der mon af Klassen
i Dag, tænk, hvilken Flid?
Selv Lærerne paa Pladsen
forandres i denne Tid.
Det er jo Julen,
mørke Dages Haab,
det er jo Ferien
Drengenes stadige Raab.

Naar Klokken ringer paa Tirsdag
ringer den Julen ind,
ringer os ud til Fridag,
jil Fryd i alle Sind,
Da bliver Klassen
ganske stille og tom,
og her paa Pladsen
roligt, fordi Julen kom.

R. K. R.

En Odenseaner.

Forvalteren og Abekatten.

Paa en gammel Herregaard
paa Landet boede der en Gang
— foruden mange andre Menne-
sker og Dyr — en Forvalter og
en Abekat. Abekatten var meget
forkælet; den havde sit eget
Værelse med alle mulige Bekvem-
meligheder, og der boede den
om Natten; men naar Vejret var
godt, boede den ude i Gaarden,
der havde den en Stang med et
lille Bræt paa, hvor den kunde
sidde, og naar der kom Folk
forbi, gjorde den Grimasser og
rakte Tunge ad dem.

Forvalteren paa Gaarden var
gammel og gnaven, og han kunde
ikke lide al den Stads, der skulde
gøres af „Munki“, saaledes hed
nemlig Aben.

Munki kunde heller ikke lide
Forvalteren, og den vilde gerne
gøre alle de Spilopper den kunde,
for at drille Forvalteren. Somme
Tider krøb den ind af hans Vindue
og skrev i hans Protokoller og
gjorde mange andre Spilopper.
„Ja, bi du kun“, sagde Forvalte-
ren, og naar han kunde komme
til det, gav han Munki et ordent-
ligt Rap af Ridepisken. „Ja, bi

Du kun“, tænkte Munki; men det var der ingen, der vidste. En Dag, da Forvalteren kom hjem, faldt der lidt Glas ned mod Stenbroen. Nu kom der et lille blankt Hjul og saa et lille Stykke Metal. Forvalteren gik ud og tog sine Brilller paa. Højt oppe paa Skorstenen saa Munki og pillede i noget. Forvalteren saa nøjere til — det var hans Lommeur, som Munki sad og pillede itu. Hvert Stykke blev kastet ned i Hovedet paa Forvalteren. „Ja, bi du kun“, sagde Forvalteren, og nu skal I høre, hvad han var for en ondskabsfuld Mand. Den den næste Dag lod han sit Vindue staa aabent, og da han saa Munki, satte han sig ned ved sit Spejl og lod som om han barberede sig. Han lod Kniven gaa hen over sin Hals; men han vendte Ryggen af Kniven indad. Saa lagde han Kniven og gik. I et Spring var Munki inde af Vinduet. Den sæbede sig ind ligesom Forvalteren, kiggede i Spejlet og blev forundret, saa tog den Kniven; men heldigvis mærkede den straks at det gjorde ondt, slap Kniven og fo'r i et Spring ud af Vinduet. Men fra den Tid havde Forvalteren Fred for Abekatten.

Skæmt!

Kunstneren: (til Budet, som skal bære et af hans Malerier hen paa Udstillingen): „Pas paa at bære det forsigtigt, det er ikke rigtigt tørt endnu.“

Budet: „Det gør intet, min

Frakke kan godt taale et Par Malerpletter.“

* * *

En Helt.

Fruen: (som vaagner om Natten ved at høre Støj i Stueetagen): „Mand, der er Tyve nede i Stuen.“

„Manden: (idet han hurtigt trækker i Tøjet). „Naa“.

Fruen: (der lidt efter kommer ud paa Trappen og raaber sagte), „Frederik, Frederik“

Mandens Stemme fra Kvistetagen: „Ja søde Amalie.“

Fruen: „Jamen Tyvene er jo nede i Stuen.“

Manden: „Ja, det ved jeg, er de ikke snart færdige, her er saa koldt heroppe.“

R. K. R.

Pjevs.

* * *

Manden (kommer hjem fra Middagen): „Kone, jeg vil ikke arbejde for min Principal mere, han kom i Dag med en Spydighed, som jeg ikke vil finde mig i.“

Konen: „Hvad sagde han da?“

Manden: „Han sagde: Hansens, De har Deres Afsked.“

* * *

Læreren: (til fire Dreng, der kommer forsent paa Skolen). „Hvorfor kommer I saa sent?“

Hans: „Vort Ur gik forkert hjemme.“

Frits: „Jeg skulde løbe et Ærinde for Fader.“

Povl: „Jeg faldt i Pløjet, saa jeg skulde gaa hjem og skifte Tøj.“

Den fjerde Dreng, Peter, begyndte at græde.

Læreren: „Hvad er der i Vejen med dig?“

Peter; „Jo, nu har alle de andre sagt det altsammen, saa nu ved jeg ikke, hvad jeg skal finde paa!“

R. K. R.

Svaage.

Nogle smaa Kunster.

Kortkunster.

1. Hvorledes man kan gætte et udtrukket Kort.

Man lægger et godt blandet Spil Kort paa Bordet og mærker sig ved Henlægningen det nederste Kort. Man lader nu en Person trække et Kort ud af Spillet, beder ham lægge Mærke til det, og lægge det paa Bordet.

Man lægger nu de andre Kort over det, og lader tage af flere Gange. Saa tager man Spillet, blader det betænksomt igennem, som om man talte; men i Grunden søger man kun det Kort, som laa nederst i Begyndelsen; det nærmest liggende Kort er da det, som Personen har trukket.

2. De uadskillige Konger.

Man tager de fire Konger ud af et Spil Kort, viser Selskabet dem, lægger dem under Spillet og ubemærket endnu to Kort under Kongerne. Disse to nederste Kort, som enhver tror er Konger, lægger man enkeltvis, saa alle ser det omtrent midt ind mellem Kortene og de nedenunder liggende Konger, lægger man ovenpaa, tager en Gang af og giver en Person Spillet til Gennemsyn. Denne vil til sin store Forbavselse finde Kongerne sammen.

P.

Knægt.



En dansk Spejderhistorie.

Paa Nordsiden af Lolland i Nærheden af Ravnsby Bakke, stod der en smuk, tidlig Sommermorgen et hvidt Telt i Læ for den friske Nordenvind. Omgivet af en lille Grav laa Teltet der i Udkanten af en Brakmark nær ved Stranden. Nogle faa Alen fra dette brændte et Baal i klare Flammer, og halvt paaklædte Drengene adlød korte, bestemte Ordre fra en stor, stærk Fyr om at hente Levnedsmidler til et Maaltid, og Brændsel til Baalet. Det var Spejdere i Sommerlejr, der traf Forberedelser til deres tidlige Frokost. En af dem kom med Vand i Konservesdaaser, en anden rensede Urter nede ved Stranden, og en tredie bar tørre Kviste og Siv hen til Baalet, alle var beskæftiget og havde travlt, og Patruljeføreren stod og saa til.

„Du, Karl,“ sagde han pudselig, „stik hen og hjælp ham derhenne paa Vejen med Cyklen“.

Karl pilede af saa godt den knudrede Jord tillod det. Han løb et langt Stykke hen til Vejen, hvor en fremmed Spejder, forhindret i at køre paa Grund af den slette Vej, kom løbende i fuld Fart med Cyklen ved Siden af sig. De to Spejdere hilste paa hinanden.

„Melding til Føreren,“ sagde den fremmede hurtigt, medens Karl tog Cyklen fra ham. Den anden løb nu af Sted til Lejren, hvor han hilsende alleverede et Brev til Føreren. Denne læste

det hurtigt, hvorpaa han stak det til sig.

„Tak, det er godt,“ sagde han saa. „Sig blot til Tropsføreren, at jeg haaber at have Klarhed i Sagen inden Aften.“

Spejderen gjorde stram Honnør og løb bort.

Saa snart Karl var kommen tilbage, kaldte Føreren Spejderne sammen.

„Kammerater“, sagde han „jeg har faaet Meddelelse om, at der i Gaar Aftes er forsvundet en Del Sølvgenstande fra Ravnsbygaarden. Det er Familiestykker, som Ejeren nødig vil miste. Tropsføreren er blevet underrettet derom igennem Ejeren, der er en gammel Ven af ham og nu har vi faaet til Opgave at opspore Tyven. Vi spiser altsaa Frokost i en Fart og pakker Grejerne sammen saa hurtigt som muligt.“

(Fortsættes)

Præmieopgave.

Til det første trænger mest de gamle, kan man ikke det andet, tungt det er saa maa man bestandig gaa og famle; men en yndig Blomst det hele er.

Udklip Kuponen i Kjøret og aflever den og Løsningen til Edwin Hansen eller Chr. Rud, Realklassen.

Første Præmie: 6 Fl. „Sana Fløde.
5 anden Præmier bestaaende af Julehæfter.

Præmiekupon
Julen 1914.

Løsningen af Gaaden i forrige Nummer var: „Jordbær“.
Vinderen blev: Paul Winkler, 5. Kl.

Marius Hansens
Barber- og Frisørsalon
Østre Stationsvej 38,
anbefaler sig.

„Under Linden“

ønsker alle sine
Læsere en glædelig Jul.

Jesper Hansen,

O. Bagersgade 27.

Al Kørsel fra og til Jernbanen
besørges.

Telf. 2741 kan benyttes.

Brug
„Sana“
Exportfløde.

Avertér i
„Under Linden“

„Velo“ Vaskemaskinen

er absolut den bedste.

52, Kongensgade 52.

Telf 504.

„UNDER LINDEN“

Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 4.

Mandag den 22. Januar 1915.

1. Aarg.

Pas paa.

Forleden Dag viste det nye Skyts sig paa Krigsskuepladsen med en hidtil ukendt Kraft og Styrke. Det var General Madsen, der foretog det første Forsøg, med det af ham opfundne Sprængstof.

Genstanden for Generalens Forsøg var en af d'Hrr. fra 9. Klasse, der imidlertid, da han saa med hvilken Kraft Kuglen blev udslynget, foretrak at springe til Side, saaledes, at Kuglen fortsatte sin Bane hen til en Rude og gik igennem den med uimodstaaelig Kraft, saaledes at Stumper af Kugle og Glas fløj omkring og saarede flere tililende Personer. Disse kunde dog efter 2 gaa til deres Hjem.

Der blev selvfølgelig straks givet Indberetning om det skete, og Sagen ordnedes i Mindelighed. Imidlertid stod General Madsen ene paa Valpladsen med Smerten og Glasstumperne — og en formodentlig lænset Pengepung.

Hvor stor Evne Sprængstoffet har, kan vi selvsagt ikke oplyse, men et sikkert Forlydende vil vide, at det er flere Gange stær-

kere end Turpiiat, Franskmændenes Sprængstof. Vi vil dog henstille til General Madsen, at han, hvis han skulde finde flere ødelæggende Midler, da at avertere i Bladene, hvor og naar han foretager sine Eksperimenter, og at disse bliver foretaget paa aaben Mark, og ikke paa en befærdet Plads, hvor der er Fare for Menneskers Liv og Færden. — og for Ruder.

— r.

Sidste.

Vi kan berolige vore Læsere med, at vi fra kompetent Side kan oplyse, at Kuglen var af . . . Sne.

R. K. R.

Skæmt.

Kjærgaard udtaler sig til Fr. Borg om Solen i Polaregnene.

Fr: „Tror du ikke osse, Kjærgaard, at det er Løgn, at Solen deroppe Nord paa skinner hele Natten?“

Kj: „Næ, Løgn er det for saa vidt ikke Frærik; men naturlivis er det, hvad jeg med et pokulerende Udtryk vil kalde Rævestreger ved det.

Fr: „Ja for naar Solen er gaet ned, saa kan den da for Pokker ikke skinne. Det er noet vi ved“

Kj: „Du er ikke rigtig med paa Jordens voterende Bevægelse, Frærik. Ser du, Sagen er den, at vi løber rundt om Solen i en slipseformet Bane, som man kalder det.“

Fr: „Hvorfor gør man det Kjærgaard?“

Kj: „Det vilde blive for vidtløftigt at forklare Dig, Frærik. Det er en af disse hersens matematiske Flosker, som f. Eks. A. plus B. er lig C. og D.“

Fr: „Ja nogen Lighed kan der jo nok være, det skal jeg villig indrømme.“

Kj: „Altsaa jeg vil nusige, Frærik, at Solen staar der, og vi løber her langs Bordkanten. Hvad vil der nu ske, naar vi samtidig bevæger os om vor egen Aksel, med en Hældning udefter?“

Fr: „Saa falder vi ned af Bordet, Kjærgaard.“

Kj: „Sludder, nej, saa vil der ske det, at vi, naar vi kommer tilstrækkeligt langt Nord paa, bliver Genstand for et Optikusbedrageri, som faar os til at se Solen paa Himlen, naar den ikke er der.“

Fr: „Det er altsaa noget lignende, som naar man løber Panden mod en Lygtepæl, Kjærgaard.“

Kj: „Ja paa en Måde er det ene katalagt med det andet Frærik, selv om din Betragtningssmaade naturligtvis ikke kan staa for den ekstrakte Videnskabs Kritik. Men alt i alt er du ikke langt fra det centrifugale i Problemet, og vi kan derfor godt anse dette Spørgsmaal, som debuteret tilstrækkeligt og gaa over til næste Sag paa Dagsordenen.“

R. K. R.

Kjærgaard J.

Det fortælles, at den ældste Mand i den russiske Hær er 103 Aar gammel.

Ungdommen raser!

Sammenkomsten

paa „Fyens Forsamlingshus“.

Søndag d. 17—1—15. Efter Indbydelse fra Elevforeningen havde en talrig Forsamling givet Møde til Festen, som indlededes med en Koncert af forskellige Kræfter. Af Pladsmangel er det umuligt at gaa ind i Programmets Enkeltheder og vi nøjes med at nævne, at Seminariets godt sammenspillede Orkester, derigeredes taktfuldt af Hr. Bjørn Jeppesen. Desuden sang Frk. Ravnkilde, der har en stor Stemme, som dog er lidt uklar i Højden og Hr. Bay-Olsen, der har en smuk Bas. Frk. Rosendahl akkompagnerede diskret, derefter Hr. Recitator Oswald, der fortalte og læste nogle Smaahistorier. Hr. Oswald har et smukt Organ og et udmærket Foredrag. Til Slut citerede Hr. Oswald, Chr. Richardts smukke Digt: „Venner se paa Danmarks Kort“, hvortil Hr. Bjørn Jeppesen havde skrevet noget aldeles fortræffelig Musik. Medens Hr. Bjørn Jeppesen slog over i „Kongernes Konge“ rejste Forsamlingen sig og sang første Vers. Formanden takkede og derefter drak man Kaffe. Iøvrigt henvises til nedenstaaende Referat. —

Cl. Petersen bød Velkommen og opfordrede til at holde mange; men korte Taler, takkede Solisterne og Koret og derefter sang man en omdelt Sang. Hr. Sagfører Simonsen var første Taler og han mindedes afdøde Skolebestyrer Giersing i smukke velformede Ord, og takkede Hr.

Skolebestyrer Vesterdal for Arbejdet paa Skolen. Hr. K. G. Rasmussen udbragte et Leve for Hr. og Fru Vesterdal, særlig med Henblik paa „Vejrupkrat“.

Hr. Korch talte nærmest for de Unge, om Kammeratskabet og dets Baand og udbragte et Leve for den unge Slægt. Hr. Skolebestyrer Vesterdal takkede Hr. Simonsen og Hr. K. G. Rasmussen for de venlige Ord, og mente, at det var rigtigst, at Eleverne ikke var glade ved at gaa i Skolen, da meget saa let kunde blive Sløseri og at Skolen ikke var noget Biografteater, hvor man morede sig. Skolen skulde ikke søge sin Støtte i, at Eleverne var glade ved den; men i, at de gamle Elever kunde se tilbage til deres Skoletid med Glæde, og at de kunde sige, at den hjalp os paa mange Mader, saa var det godt og saa var Maalet naaet. Og derfor ønskede Hr. Vesterdal, at der var noget der bandt de gamle Elever til Skolen. Og det var der, idet Skolen havde faaet en Elevforening. Og Skolebestyreren ønskede, at de Mænd, der havde sat sig i Spidsen for den, maatte faa Glæde af den. Til Slut udtalte Skolebestyreren en Tak til Bestyrelsen og bad Formanden modtage den. Hr. Cl. Petersen takkede paa Bestyrelsens Vegne og takkede samtidig Kollegerne paa Skolen for godt Samarbejde. Hr. Michelsen takkede Fru. Cl. Petersen for den Gæstfrihed Bestyrelsen havde nydt hos hende og Hr. Larsen motiverede et Leve paa Forældrenes Vegne

for Skolen. Hr. Korch læste et meget vittigt Digt for Kvinden (som følger senere). Sidste Taler var Formanden, der takkede Damerne for deres Tilstedeværelse og sagde Forsamlingen „Tak for i Aften“. Dermed sluttede den meget — sikkert for alle — fornøjelige Fest. Og Bestyrelsen skal have vor Tak, fordi den lod os tilbringe en saa fornøjelig Aften inden for Foreningens Vægge i Selskab med gamle Kamerater.

En Deltager

Kvinden.

(Eftertryk forbydes).

For Kvinden vil jeg gerne nu sige et
Par Ord,
og naar jeg saa er færdig, i Fald da
nogen tror,
han gøre kan det bedre, han rejse sig
paa Stand,
og slaa paa Kaffekoppen og tale som
en Mand.

Se, Kvinden blev fra først af jo skabt
til allersidst
og denne Nummerorden var sikkert maals-
bevidst.
af Fader Adams Ribben kun fabrikeredes,
og med en Rem af Huden kun ekvipere-
redes.

Imedens Adam sleb sig en Skraber ked
og træ,
hun stod der fiks og færdig, saa kvinde-
lig og net;
men Adam snorked' vid're og drømte
— ak — hvem ved
om noget, om noget der i Siden saa
umannerligt bed.

Omsider Eva syntes, den Middagslur var
lang,
da plukked' hun en Rosengren, der tæt
ved hende hang
og pirred' Adams Øjne med denne lille
Kvist,
saa længe og ihærdigt, at han vaagnede
tilsidst.

Op slog han sine Øjne. Nej se, hvad
var det dog,
han kunde ikke rigtig paa Synet blive
klog.
Saa tog han sig i Siden, og straks han
mærkede,
at der var nok derinde et Sted, der
værkede.

Ak, sukked' han omsider, jeg mistet har
en Skat,
nu kan saa grant jeg føle, hvor den til-
form har »sats.
Saa bukked' han for Eva og sagde pænt:
»God Dag«!
De ved vel ikke Frøken, hvor mit Ben
er blevet a'?

Og Eva nikked venligt og sagde: »Ja,
maaske
en Kvinde dog til Tider lidt mer' end
Manden ved.
Det Ben, hvorom De talte, se det er
blevet mit«,
det var vist nok den første Tvist paa
Jord om »mit og dit«.

Og mere blev der siden af samme »lille
Tvist«,
end standende er Striden, man ser det
her og sidst.
Men glemmer tit hvorledes, den første
Strid blev Slut
Ak, om man det erindred' man spared'
meget Krudt.

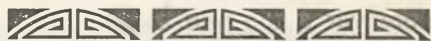
Thi da nu Adam sukked' og saa til Kvin-
den hen,
mens paa sin Ret han pukked, hun sagde
»Gode Ven!
I Fald det Dem behager, tag Deres Ben
lidt kort,
jeg mærker, her i Verden, gi'er man ej
meget bort.

Vi kender Resultatet. Den første Strid
blev endt,
og Jordens første Kvinde kan være den
bekendt.
Sit hele hun med Glæde gav for den
korte Fred;
thi hendes Pris vi kvæde, hver Adams
Søn vær med!

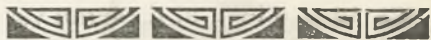
Thi hun er Fredens Dronning, og evig
Fred jeg tror,
vi faar vist ej paa Jorden, før hun staar
ved dens Ror.
Derfor i Kongens Sale, derfor i Rigers
Raad.
ved hendes milde Tale vi vækkes skal
til Daad.

Hun vækker op af Slummer med Rosen-
busken blidt,
hun gi'r de tusind Gange, hvad før du
kaldte dit,
og naar hun nu i Aften er kommen til
vor Fest,
saa ved vi den forløber aller aller bedst.

Saa rejs jer, Adams Sønner, ja rejs jer
en og hver.
med Saften af de Bønner, vi dybt her-
inde bæ'r.
Og lad fra Læben lyde, hvad dybt der-
inde gror.
Velkommen vil vi byde hver Kvinde
ved vort Bord.
Raben Korch.



Avertér i „Under Linden”



Præmiegaade.

Mit første det var en mægtig Gud,
som kendt er i hele Norden,
læg det andet til, og jeg farer ud
med vældigt Brag over Jorden.
Mit tredje var et Værn, en Vold
for Helten i gamle Dage,
Mit hele det var en Kæmpe bold,
hvor finder man nu hans Mage?

Præmie en Æske Flødekarameller.
(200—300 Stk.)

Udklip Kuponen i Hjørnet og aflever
den og Løsningen til Edwin Hansen
eller Chr. Rud i Realklassen senest den
25 ds.

Præmie kupon
22. Januar 1915.

„UNDER LINDEN“

Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 5.

Torsdag den 4. Februar 1915.

1. Aarg.

Fædrelandskærlighed.

Ofte, vel især i disse Tider, kommer man til at tænke paa vort lille Land og hvad det skal møde i Fremtiden. Vi ligger jo ikke langt fra Steder, hvor store Begivenheder foregaar og maaske er den Dag nær, da vi bliver trukket med i Malmstrømmen, tor at faa vor Eksistens umuliggjort og for at slettes i de selvstændige Nationers Rækker.

Der er da en Ting, der bør ligge os alle paa Hjerte. Det er Kærligheden til vort Land, til vort fælles Hjem. Der er jo nok dem, der siger at Fædrelandskærligheden har en Del af Skylden for Krigen. Det kan der være noget om.

Men jeg synes, at alle kan mødes i den, for at gøre Landet stærkt og enigt, og for at modstaa Trængsler udefra. Og jeg kan ikke forstaa, at ikke alle kan elske sit Land. Holder man af sit Hjem? Jo. Hvorfor saa ikke udvide den Kærlighed til det store Hjem! —

Fra denne Krig har man Masser af Eksempler paa, hvad Fædrelandskærligheden, Nationalfølelsen

har udrettet. Man behøver blot at nævne Belgien og Serbien. Havde der ikke været den tilstrækkelige Kærlighed til Landet og til at forsvare, hvad der har været deres Fædres igennem Hundreder af Aar, saa vilde der sikkert ikke have været noget, der hed Belgien og Serbien. — Jeg vil til Slut blot uddrage lidt af et Brev, jeg modtog for nogen Tid siden: »Vort kære lille Fædreland trænger som ingen Sinde før til Ungersvende, der kan støtte det paa alle Maader, til Mænd, der kan sætte alle Evner og Kræfter ind paa at hæve Folket til et Folk, der kan værdiges at undgaa Udslettelsens Dom.«

—r.

Har De hørt

at Schouboe, Thierlein og Dalum forleden Dag gjorde Forsøg paa at forklare Hr. Lassen Landstingsvalget; men at det ikke helt lykkedes, og at Karaktererne blev givet efter Forholdstal, og at der indløb mange Klager over Valget.

R. K. R.

—r.

Bondekonen, der staar og ser paa en Reklame fra »Dunlop Motorringe«: »De' va' da svært, ka' di naa brove Dunlopper aa' kyre pov. I gamle Dave da knak vi dem renok med Fænrene.«

Skæmt.

Lille Jens: »Hvad er det du bestiller, Beste?«

Bedstemoderen: »Jeg kradser noget af Gryden, lille Jens.«

Jens: »Det er godt, saa faar vi 6000 Kr.«

Bedstemoderen: »Nej, hvorfor dog det?«

Jens: »Jo, for den anden Dag sagde Fa'r, at naar Du »kradser af« saa faar vi 6000 Kr.

* * *

Strøgslideren: »Hvad er Klokken?«

Urmageren: »5 Minutter over 5 efter mellemeuropæisk Tid.«

Strøgslideren: »Jeg retter mig nu efter Strøgtid.«

* * *

Forbud.

Paa Grund af Mund- og Klovsyge forbydes det herved at berøre Vandhanerne med Munden, samt at træde hinanden paa Tærne. Herefter haver alle sig at rette. Forbudet træder straks i Kraft.

Red.
—r Assist.

* * *

A.: »Sikken et Vejr, det har været de sidste Dage.«

B.: »Ja, det var ikke værd, det

skulde være saadant et Vejr, hver Dag.«

A.: »Aa, la' nu vær'!

—r.

* * *

Lille Peter: »Far! Læreren sagde i Dag, at Tyrkerne lagde megen Vægt paa Luftskebene. Hvorfor gør de dog det, for saa kan de jo ikke flyve.

Knægt

* * *

A.: »Forleden Dag blev min Kone aldeles maalløs.«

B.: »Saa, hvordan det?«

A.: »Jo hun tabte sit Metermaal.«

Et Vidunder.

En bekendt Professor ved Universitetet i K., havde talt for Studenterne om Vidundere eller Mirakler. Han syntes, at han havde udviklet sine Tanker om Emnet med al fornøden Klarhed; men en af Studenterne rejste sig dog og bad om der ikke gives ham en anden, forstaaeligere Forklaring, da Foredraget, hvor lærdt det end var, ikke havde været ham fuldt oplysende.

Professoren, der straks gennemskuede den unge Mand og indsaa, at han var sat ud paa ham, for at gøre sig lystig over ham, lod sig dog ikke mærke med noget; men lovede at gøre, som Studenterne ønskede.

»De kan vente mig ude i Forhallen, naar de andre er borte,« sagde han, »saa skal jeg give Dem Forklaringen.«

Studenten ventede paa det angivne Sted og forkortede Ventetiden med at spekulere over, hvorledes han skulde gøre sine Spørgsmaal saa vanskelige at besvare som muligt, for rigtigt at sætte sin Lærer i Forlegenhed.

Medens han stod og tænkte saaledes, fik han pludselig ganske uventet, en knaldende Ørefigen, der uvilkaarligt afpressede ham et Smertensskrig.

Bag ved ham stod Professoren og spurgte i den venligste Tone af Verden:

»Gjorde det ondt, min Ven?«

»Om det gjorde ondt? Ja, det skulde jeg mene«, sagde Studenten rasende.

»Ser De, min kære«, sagde Professoren blidt, »hvis det ikke havde gjort ondt, saa havde det været et Mirakel — tror De nu, De har forstaaet det?«

Gyngehest

Spøg.

A.: »Det synes mig at have set Dem her paa Hotellet sidste Sommer, jeg kan kende Deres Paraply.«

B.: »Den ejede jeg ikke den Gang.«

A.: »Nej, men det gjorde jeg.«

*

*

*

Forbryderen, idet han bliver hejst op i Galgen:

»Nu er jeg dog heldigvis hævet over. Dommerne og alle deres uretfærdige Domme.«

P.

Knægt.

Maaske—?

A.: »Naar kan De skænke mig en halv Time til en Forretnings-samtale? Maaske paa Torsdag?«

B.: »Det gør mig ondt, paa Torsdag rejser jeg til New York.«

A.: »Men saa maaske paa Fredag.«

Bi-Ba-Bu.

En dansk Spejderhistorie

(Fortsat).

En halv Time senere befandt Patruljen sig i jævnt Trav og med fuld Oppakning paa Vej til Ravnsbygaarden, foran hvilken man kunde gøre Holdt efter et Kvarters Forløb.

Hos Gaardejeren fik Føreren snart de forønskede Oplysninger om, hvor Sølvtøjet havde befundet sig til i Gaar Aftes o. s. v. Det havde staaet paa Buffeten i Spisestuen, der var beliggende i den ene Ende af Huset. Ejeren gav beredvillig alle mulige Oplysninger om, hvad han vidste om Tyveriet. Da Spejderne undersøgte Huset fra den Side, der vendte ud imod Haven, og hvor Spisestuen laa, fandt de under det sidste Vindue i Længen tydelige Spor af en Mand med Træsko, der var kommet ind i Haven gennem Laagen, og efter at have besøgt Spisestuen, var sprungen ud igen og havde taget Vejen tværs over den store Græsplæne midt i Haven.

»Sec«, sagde Korporalen, »her er han løbet igennem Kartofflerne;

alle Toppene er knækkede i Retningen af Havens Hjørne.«

Manden med Træskoene var sprunget over Tjørnehækken ud i en Brakmark, som Haven stødte op til. Patruljen fulgte Sporet i et Kvarters Tid. Det førte snart ud paa Vejen ned imod Stranden. Ved et lille Baadleje holdt det pludselig op; der var ingen Baad og Føreren lod gøre Holdt, for at man kunde holde en kort Raadslagning. Under denne kom en Bonde langsomt gaende paa Vejen, idet han blæste vældige Røgskyer fra sin Træpibe. Da han fik Øje paa Spejderne gik han henimod dem og tiltalte dem uden videre saaledes:

»Naa, I er nok Spejdere; saa kan I maaske hjælpe mig at finde min Baad, der har været forsvundet siden i Aftes.«

Siden i Aftes! Det slog Føreren, og han kunde ikke lade være med at sætte Baadens Forsvinden i Forbindelse med Tyveriet.

(Fortsættes.)

Præmiegaade.

Det bestaar af fire Bogstaver og findes paa mange Huse. Sæt et o bag det, saa tjener det som Budeløn, og sætter du endnu et o til, men foran saa maa du rejse til Portugal for at finde det.

Løsningen maa skrives paa indlagte Kupon, og denne afleveres til Edwin Hansen eller Chr. Rud i Realklassen.

Dette er indført for at Bladet ikke skal ødelægges ved at blive skaaren itu. Redaktionen haaber at dette vil finde Tilslutning hos alle vore Læsere.

Præmien er denne Gang: Carit Etlar: »Tordenskjold i Marstrand« (Pragtbind).

Løsningen afleveres senest den 8. Febr.

Vinderen af Flødekaramellerne i forrige Nummer blev: Marinus Jacobsen og Løsningen var: Tordenskjold.



Skolebøger og Skolerekvisitter

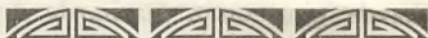
faas i

Rasmus Hansens

Boghandel

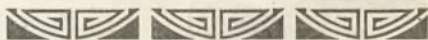
— Johannes Lyng —

Flakhaven, Odense.



Avertér i

„Under Linden“



Spis

„Chic“

Flødekaramel.

Abonnér paa

„Under Linden“

50 Øre Kvartalet.

„UNDER LINDEN“

Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 6.

Onsdag den 17. November 1915.

2. Aarg.

Læsere!

—o—

Med dette Nummer gaar „Under Linden“ ud af første Kvartal.

Vi bringer dem herved vor Tak, som i det forløbne Kvartal har købt eller paa anden Maade støttet Bladet og beder Dem ikke at tabe Interessen for

„Under Linden“.

En mærkelig Plante.

—o—

I Avstralien vokser en meget mærkelig Plante, hvis Frø, der ligner smaa sorte Bønner, indsamles, tørres og pulveriseres af de indfødte.

Dette Pulver har, naar det indtages i smaa Portioner en ganske utrolig Virkning paa et Menneske, idet det nemlig virker saa stimulerende, at selv det roligste og alvorligste Menneske ikke kan unddrage sig dets Følger, men gribes af en ren vanvittig Lystighed, der faar ham til at synge, danse og udføre de vanskeligste Legems- og Klovnøvelser.

Denne Ophidselsestilstand varer i Reglen ca. en halv Time.

Saa overvældes han af Mathed og falder i en Søvn, hvoraf han først vaagner nogle Timer senere.

Naar det sker er al Erindring om, hvad han har gjort, udslettet af hans Bevidshed.

Øjets Magt.

—o—

En Løvetæmmer fik engang paa en Restaurant det Spørgsmaal af en Bekendt, hvorledes han bar sig ad med at faa saa stor Magt over Dyrene.

„Jeg viser dem blot at jeg ikke er bange for dem“, svarede Løvetæmmeren, „og saa holder jeg hele Tiden mine Øjne stift rettede paa dem. Nu skal jeg vise dem et Eksempel paa mine Øjnes Magt.“

„Kan De se den Herre derhenne ved det lille Bord? Nu skal jeg straks uden at sige et Ord faa ham til at komme her hen til mig.“

Løvetæmmeren begyndte nu at stirre stift paa den fremmede.

Et Øjeblik efter rejste denne sig og kom nærmere. Da Løvetæmmeren vedblev at stirre paa ham, hævede han Armen og — langede Løvetæmmeren er ordentlig Lus-sing.

„Der har De den!“ raabte han, „og de skal faa en til, hvis De ikke holder op at sidde saadan og glo paa mig.“

Tableau.

Averter i

Abonner paa

„Under Linden“.

Hvorledes man kan gætte en andens Fødselsdag.

—o—

Sig til en af dine Kammerater, at han skal skrive sin Fødselsdag op paa et Stykke Papir saaledes at du ikke ser det. Bed ham saa om at multiplicere Tallet med 3 og saa lægges 5 til det udkomne.

Det hele skal saa multipliceres med 4 og til Resultatet skal han lægge sin Fødselsdagsdato og der-efter den Maanedes Tal, hvori han er født, og endelig tilsidst skal han trække 20 fra.

Lad ham saa sige dig Tallet, som han har faaet ud.

Hvis du saa dividerer det Tal med 13, faar du hans Fødsels-dagsdato og det Tal, der bliver

tilovers betegner den Maaned, han er født i.

Fødselsdag: 25. April.

$$25 \times 3 = 75$$

$$+ 5 = 80$$

$$80 \times 4 = 320$$

$$+ \text{Fødselsdato} = 320 + 25 = 345 + \text{Maanedens Tal} = 345 + 4 = 349 \div 20 = 329$$

329: 13=25 med 4 til Rest, April er den 4. Maaned, altsaa bliver Resultatet 25. April.

Humor.

—o—

„Godt, jeg vil lade mig male af Dem, men De maa garantere mig for, at det kommer til at ligne.“

„Ja, naar De blot vil garantere mig for, at De saa tager det . . .“

* * *

Den fremmede: „Er Fruen til at træffe?“

Pigen: „Nej, hun bader.“

Den fremmede: (efter at have ventet et Kvarter) „Hvornaar tror De, jeg kan faa Fruen i Tale?“

Pigen: „Ja, hvis Vejret bliver godt, kommer Fruen næppe hjem før i Slutningen af September.“

* * *

„De søger altsaa Pladsen som Fangevogter her? Men tror De nu ogsaa, De kan magte Fangerne?“

„Om jeg kan magte dem? Jo, det kan Direktøren være vis paa,

dersom de mukker, bliver de øjeblikkelig smidt ud.“

* * *

„Havde de Held med dem paa Tigerjagten?“

„Storartet, jeg saa ikke en eneste!“

Loven ærlig, Holden besværlig

—o—

Af Louise Baumann.

(Sluttes.)

Det mørede ham at mærke, hvor et det faldt ham, ogsaa efter at han var naaet op dertil, hvor de andre slap. Om han nu gik helt op og tog Ringen? Den var dog i Grunden hans. Han saa opad, der hang Pakken og dingled i det røde Baand. Hvis han nu tog den, holdt han saa ikke lige meget af Johan for det? Nej, aa fy! Hvor kunde det nu igen komme over ham. Han saa ned, der stod de alle og stirrede op til ham, men Paul saa kun en, Johan! Da følte Paul Blodet stige op i sine Kinder, at tænke sig, det skulde koste ham en saadan Kamp at ofre sig for Vennen.

I næste Øjeblik slap han med den ene Haand, løsnede Benenes faste Tag og gled hurtigt ned, hilset af de andres skingrende Latter. Men Paul raabte sejestolt:

„Nu du, Johan!“ Og op klat-

røde Johan, op, til han sad paa Toppen af Stangen og greb det røde Baand, som holdt Pakken. Og det kan nok være han blev glad for den smukke Ring.

Om Aftenen, da Paul laa i sin Seng, kom hans Far ind i Stuen:

„Hør“, begyndte han, „det er vist noget galt noget med Ringen, hvad? Jeg er kommet til at tænke paa, at jeg havde nok lovet dig den, lille Paul!“

Paul lagde sine Arme om Faderens Hais.

„Ja, Far, du har lovet mig den, naar jeg bliver stor, og jeg havde glædet mig til at faa den, men det gør ikke noget, for jeg holder saa meget af Johan. Og jeg kunde godt have naaet op.“

„Vel, min kære Dreng! Du synes maaske, at du ikke naaede saa højt i Dag som Johan, men nu ved jeg, at da du slap Taget og med Villie lod dig glide ned, da naaede du alligevel højere, end om du havde naaet helt op af Klatrestangen — naturligvis maalt med Vorherres Alen, men det er nok alligevel den det gælder om at lære at maale med.“

„Far tror du nu jeg holder af Johan!“

„Frygteligt!“

„Aah, Far . . .“

„Ja vist tror jeg det. Du har jo vist at du kan ofre noget for ham. Naa, god Nat, min Dreng, sov nu med en god Samvittighed!“

Og det gjorde Paul!

„UNDER LINDEN“



WYANDOTTE



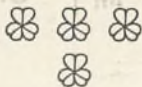
er Verdens bedste

Vaske-, Rense- og Rengøringsmiddel.

Brug det til Rengøring.

- Brug det til Opvask. -

- Brug det til Tøjkvask. -



Wyandotte Polisch

Idealet af et
Pudsemiddel.

Intet er bedre og billigere

WYANDOTTE

— Pantheonsgade 10 —
Telefon 2521

ODENSE

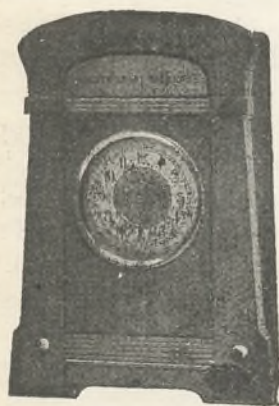
Skolebøger og Skolerekvisitter

faas hos

L. P. From,

Vestergade 81,

Odense.



**Dansk
Spare-
Selskab,**

Afdelingen
for

Fyns Stift:
Klingenb. 12,
Odense.

Ved Spare-
uhrets Hjælp
kan man be-
kvemt og paa
en fornøjetlig

Maade sammenspare Penge, der senere
hen kan blive til Nytte og Glæde,
medens de mulig ellers gaar til lidet
nyttige Formaal. Alle Oplysninger
gives gerne.

Præmieopgave.



Omflyt disse Bogstaver, saaledes at
der i første Rubrik staar et Bogstav.
I anden Linie: Navnet paa en flad Fisk.
I tredje: Et Drengenavn. I fjerde:
Navnet paa et Husdyr, og i sidste
Rubrik et Bogstav.

De samme Navne og Bogstaver skal
kunne læses, hvis man gaar fra venstre
til højre og læser hver Linie fra oven
og nedad.

1 Pr.: 20 Ark fint Lærredspapir med
forede Konvolutter.

2. Pr.: 10 Ark fint Lærredspapir med
forede Konvolutter.

Løsningen maa være indsendt senest
Mandag.

C. K. Thillerups Bogtrykkeri,
Vester gade 59.

„UNDER LINDEN“

Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 7.

Onsdag den 8. December 1915.

2. Aarg.

En elektrisk Forsøgsbane.

—o—

I Aaret 1879 gjorde en tysk Videnskabsmand Werner von Siemens de første Forsøg med en elektrisk Jernbane, hvis Hjul blev drevet af en Elektromotor, som virkede paa Akslerne, og to Aar senere byggede han den første elektriske Bane i Grosslichterfelde. Siden den Gang har de elektriske Baner gjort uhyre Fremskridt, og der er overalt alvorlig paa Tale at forandre Dampjernbaner til elektriske. Det kan derfor maaske være af Interesse at meddele en Del Resultater som er opnaaede ved en saadan Forsøgsbane bygget af det franske Compagnie du Midi. Disse Forsøg er saa meget mere af Interesse, som de er foretaget med samme Punktlighed som en regelmæssig underholdt Trafik og oven i Købet i vanskeligt Terræn, og de Resultater, som er opnaaet har paany vist de elektriske Baners Fordele og Ydelseevne.

De ved Forsøgene anvendte Lokomotiver bestaar egentlig af to Halvlokomotiver, som er sammenkoblet. Lokomotiverne har den forbavsende Vægt af 136,000 kg. Denne svære Vægt hviler paa 8 Aksler med 16 Hjul, hvoraf de 4 forreste og bagerste har en Diameter af 1 Meter, de midterste af $1\frac{1}{2}$ Meter. Foran og bagved er indbygget to Motorer, som sætter Hjulenes Aksler i Bevægelse.

Man fandt ved Forsøgene, at Lokomotiverne udnyttede 80 pCt. af den tilførte Energi. Ved Hjælp af et Vagodynamometer kan Lokomotivets Trækkraft maales.

Naar man betænker, at for Eksempel en saadan Overgang fra Damp til Electricitet vilde i hele Europa overflødig gøre omtrent 70,000 Damplokomotiver, der nu besørger Trafiken paa det europæiske Kontinent, og som fremdeles er brugbare, saa er det let at indse, at denne Nyhed først kan indføres lidt efter lidt.



En mislykket Gratulation.

—0—

Hr. Petersen havde faaet at vide ude i Byen, at hans gamle Ven Holm havde købt sig et Automobil paa en Auktion og ringede ham derfor op i Telefonen for at gratulere ham. Men uheldigvis havde han ikke faaet at vide, at Ho'm paa samme Tid havde forlovet sig med en ung, smuk Enke. Ellers havde han nok formet sin Gratulation anderledes.

Han begyndte Samtalen saaledes:

„God Morgen, Holm, jeg hører, at du er sluppet heldigt til et rigtigt Prakteksempplar.“

„Tak! Tak! Det er meget venligt af Dig, at Du synes det.“

„Ja, jeg har hørt, at der var andre, som vilde have givet bedre Bud; men at Du kom dem i Forkøbet og fik slaet til med det samme.“

„Ja, Rivaler har man jo altid. Men Du er jo af dem, der er hurtig i Vendingen og har Kontanterne i Orden.“

„Nej, ved Du hvad min Ven, Pengene spillede virkelig ingen Rolle.“

„Nej, naturligvis. Saadanne Ekstravagancer har Du jo Raad til.“

„Hvilket Navn har Du tænkt at give Uhyret? „Landevejens Skræk“, eller „den gule Fare?“

„Nej, hør nu Petersen, spar

Dine Vittigheder til en mere passende Anledning.“

„Kære Holm, jeg troede ikke, at Du tog det saa højtideligt.“

„Jeg kan ikke indse, hvorfor jeg ikke skulde tage det højtideligt. Vi skal jo dog holde sammen i „Lyst og Nød,“ som man siger.“

„Det bliver vist mest i Nød, — ha, ha, ha.“

„Hvorfor tror Du det?“

„Jo, saadanne Bæster er ikke til at holde Styr paa eller stole paa. De render løbsk og stikker af før man ved et Ord deraf.“

„Nej, hør nu Petersen —“

„Ja, ja, Du vil komme til at sande mine Ord, hvor let gaar der ikke en Skrue løs.“

„Nej, nu gaar Du virkelig for vidt.“

„Og saa skal de pudses op og repareres og ses efter her og der, og det koster Penge, min Ven.“

„Hvad mener Du — repareres?“

„Ja, det kan Du stole paa. Jeg hævder nu, at det nye alligevel i Længden er det fordelagtigst. Og naar det endelig skal være, hvorfor har Du saa faaet Dig saadan et gammeit brugt Skaberak? Det vil Du nok snart fortryde.“

„Hvad er egentlig Mening med din Ufoiskammethed?“

„Naa, naa, gamle Ven, hvorfor er Du saa gnaven? Jeg kan jo sagtens være tilfreds, naar Du er det. Men jeg synes nu alli-

gevel, Du skulde faa at vide, hvordan saadan en Tingest skal behandles, hvis Du da har Dit Liv kært, og —

Petersen blev meget forbavset da hans Ven pludselig afbrød Samtalen med et mindre fint Udtryk og ringede af i Ørene paa ham.

Humor.

—o—

En Dag var en lille Dreng ude paa Landet for at besøge sin Bedstemoder. Samme Aften plukkede Bedstemoderen en Høne. „Aah, Bedstemoder“ raabte Drengen, „klæder Du Hønsene af hver Aften?“

* * *

„Hr. Redaktør! De har i deres ærede Blad meddelt, at jeg var en Tyv, Kæltring og Bedrager!“

„Umuligt Herre, de glemmer, at vi først og fremmest optager Nyheder.“

Skolens Bibliotek.

—o—

Jeg har flere Gange hørt nogen tale om „Skolens Bibliotek“, og jeg har ogsaa set, at der nede i „Kælderen“ stod en Bogreol, men jeg har aldrig tænkt videre over det, før det forleden Dag b'ev fortalt mig, at „det“ var Skolens Bibliotek. Selvfølgelig kunde „Under Linden“ ikke lade noget

saadant forblive uomtalt, vi maatte have noget at vide om det, og naturligvis var en Henvendelse til Hr. N. Petersen ikke forgæves.

Samlingen rummer kun 60 Bind endnu. Der er en Del Rejsebeskrivelser og geografiske Bøger. Saaledes Hedins Rejsebeskrivelser Selma Lagerlöfs „Niels Holgerssens vidunderlige Rejser“, „Den vide Verden“, og andre; af Bøger om Naturhistorie og Fysik føler vi særlig Grund til at nævne Ellingers „Naturen og dens Kræfter“; endelig findes en Del Skønlitteratur. Biografier o. lign.

De fleste Bøger har Skolen selv anskaffet, „men,“ siger Hr. Petersen, „der er dog enkelte Foræringer iblandt, og naturligvis modtages Foræringer med Tak, thi det er jo altid rart at have et rigt Udvalg af gode, sunde Bøger.“

Støt derfor Skolens Bibliotek.
V. S.

Præmieopgave.

Nedenstaaende Bogstaver skal om flyttes, saaledes at de danner Navnet paa En dansk Ø. En vigtig Del paa et Skib. En Rovfugl.

O	R	N
Ø	Æ	Ø
R	R	R

Præmien er: „Den unge Fribytter.“
Løsningen maa være indsendt senest Mandag.

„UNDER LINDEN“



WYANDOTTE



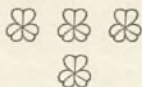
er Verdens bedste

Vaske-, Rense- og Rengøringsmiddel.

Brug det til Rengøring.

- Brug det til Opvask. -

- Brug det til Tøjvask. -



Wyandotte Polisch

Idealet af et
Pudsemiddel.

Intet er bedre og billigere

WYANDOTTE

— Pantheonsgade 10 —
Telefon 2521

ODENSE

Skolebøger og Skolerekvisitter

faas hos

L. P. From,

Vestergade 81,

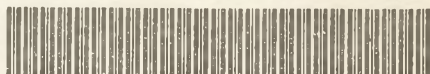
Odense.



Dansk
Spare-
Selskab,
Afdelingen
for
Fyns Stift:
Klingenb. 12,
Odense.

Ved Spare-
uhrets Hjælp
kan man be-
kvemt og paa
en fornøielig

Maade sammenspare Penge, der senere
hen kan blive til Nytte og Glæde,
medens de mulig ellers gaar til lidet
nyttige Formaal. Alle Oplysninger
gives gerne.



Skolebøger

og

Skolerekvisitter

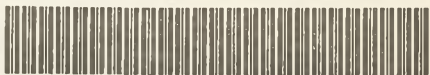
faas i

Rasmus Hansens

- - - Boghandel - - -

Johannes Lyng,

Flakhaven, Odense.



Abonner paa

- - „Under Linden“. - -

Ansvarshavende Redaktører:
Jens Brøndum og E. Nielsen.

C. K. Thillerups Bogtrykkeri,
Vestergade 59.

„Under Linden“

Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 8.

Julen 1915.

2. Aarg.



Det kimer nu til Julefest,
Det kimer for den høje Gæst,
Som steg til lave Hytter ned
Med Nytaarsgaver: Fryd og Fred.

O, kommer med til Davids By,
Hvor Engle sjunge under Sky;
O, ganger med paa Marken ud,
Hvor Hyrder hører nyt fra Gud!

Og lad os gaa med stille Sind,
Som Hyrderne til Barnet ind,
Med Glædestaarer takke Gud
For Miskundhed og Naadebud! —

To smaa Forbryderes Juleaften.

—o—

Povl havde været en rigtig rar Dreng, indtil han var 12 Aar gammel. — Hans Hjem var fattigt, han var kun 7 Aar, da hans Fader døde. Moderen maatte da slaa sig igennem, som hun bedst kunde, hun var Rengøringskone og havde Rulle. Børneflokket var foruden Povl to Piger lidt yngre end han.

Saa kom Fristelsen over Povl. En af hans Kammerater fra Skolen fortalte ham i dybeste Hemmelighed noget, som han først lyttede til med Afsky; men alt, som Kammeraten fortalte videre, fangede han mere og mere Povls Interesse.

Da Drengene skiltes havde Povl lovet at møde en Time senere paa et bestemt Sted, og han holdt Ord.

Der var flere Drengene paa det angivne Sted, de var venlige mod Povl, han fik en tydelig Fornemmelse af, de søgte at vinde ham for deres Foretagender. De opvartede ham med Kager og Konfekt, ja endogsaa med Cigar; men Povl havde endnu ikke lært at ryge; det lærte han i Løbet af faa Dage.

Han maatte love at komme igen næste Dag, efter at han først havde sagt han kunde ikke, han skulde paa Byærinder. En af Drengene lovede straks at gaa med ham.

Povl fik da at se, at samme Oluf rapsede Penge et Par Steder, de var inde. „Fy!“ sagde Povl, men Oluf lo og sagde: „Det skal Du ogsaa nok lære, men giv bare Tid og se lidt paa hvor snilt vi bærer os ad, for det er slemt at blive nappet.“

Povl rystede sørgmodigt paa Hovedet, og næste Dag mødtes han ikke med Kammeraterne.

Næste Dag igen opsøgte de ham, og inden han ret vidste af det, var han sammenlevet med fem slemme Drengene, der havde faaet en Magt over ham, som han frygtede i al sin tillokkende Skikkelse, men han lod sig stadig lokke.

Povl havde snart drevet det til at være uefterrettelig med sine

Hver som Bydreng, og han blev helt forhavset over, hvorledes han tit var heldig med at lyve sig fra sine Pligter. Kammeraterne begyndte at rose ham og lagde Planer om at lære ham at stjæle, men naar de foreslog ham Et eller Andet i den Retning, nægtede han det med Hovedrysten og bestemt Nej.

For sin Moder løj Povl nu ogsaa skønt det faldt ham svært til at begynde med, og han syntes, hendes Øjne ogsaa hvilede bebrejdede paa ham, naar han løj for fremmede.

Moderen var meget bekymret. En af Povls Lærere, Hr. Holst, kom en Dag hjem til hende og beklagede sig over, at Povl dovnede Tiden hen i Skolen, hvor han før havde været flittig og afholdt, og Moderen fortalte bedrøvet, at der ganske sikkert var noget galt paa Færde med ham. Læreren lovede hende da at efterforske Drengens Veje for om muligt at redde ham, før han lagde sin Moder i Graven og ødelagde sit eget Liv og sin Fremtid.

Næste Dag lagde Læreren Mærke til, hvem Povl fulgtes med fra Skole og gik bag efter i nogen Afstand.

Endelig gik Povl alene, Holst skyndte sig hen ved Siden af ham og bad ham følge med hjem og besørge nogle Indkøb.

Povl tøvede lidt med Svaret, han havde igen aftalt med Kammeraterne, som vilde tage Eftermiddagen, men det gik ikke an at sige Nej til Hr. Holst. Han fik endog et beredvilligt. „Jo saa gerne“ over Læberne og fulgte med.

Da han var færdig hos Hr. Holst, var den korte Vinterdag til Ende, og Fru Holst bød ham ind paa Kaffe og hjemmebagt Hvedebrød og spurgte ham, hvad de skulde have til Juleaften hjemme hos hans Moder — der var kun faa Dage til Jul.

Povl saa paa hende og svarede: „Vi faar nok Kaffe og Hvedebrød.“

„Faar I ingen Julegaver?“

„Nej!“

„Heller intet Juletræ?“

„Nej!“

Hun sad bøjet over Vuggen,

hvor hendes mindste Barn sov, en yndig lille Pige. En større Pige og to mindre Drengene legede i Stuen. De kom hen til deres Moder, og Pigen tog hende om Halsen og hviskede noget, som Povl ikke maatte høre, men han gættede det, da Moderen straks efter saa paa ham saa mildt og ømt, som hans Moder kunde se.

„Lille Povl“, sagde Fru Holst, „sig til Din Moder og Dine Søstre, om de med Dig vil komme hen til os Juleaften og spise til Aften og se paa Juletræet!“

„Tak!“ svarede Povl med tykt Mæle, næsten som med Graad i Halsen.

Nede paa Gaden traf han Oluf, som lokkede for ham og, da Povl viste sig afvisende, begyndte at drille og haane ham. Det var ikke let for Povl at slippe hjem og bringe Indbydelsen fra Fru Holst.

Det kan nok være, Moder og Søstre blev glade.

„Hvordan slipper jeg Kammeraterne?“, tænkte Povl. De vinkede og truede, da han næste Dag gik fra Skole. Han var i deres Vold, han havde endnu ikke været med til at stjæle, men han havde været Hæler flere Gange.

Hans bedste Følelser var nu vaagne. Hr. Holst maatte hjælpe ham. Efter Skoletid fik han ham i Tale, og det kan nok være, han forstod at hjælpe. Povl blev ogsaa hos ham den Eftermiddag, og om Aftenen fulgte Holst ham hjem.

„Nu skal De ikke være bange for Deres Søn, Madam Hansen“, sagde Hr. Holst til Povls Moder.

„Han har nu betroet sig til mig, men det er nogle slemme Kammerater han har faaet, og det er ikke let for ham at komme fra dem. Jeg ved nu imidlertid saa meget, at jeg kan give Politiet nogle Oplysninger om dem, og De maa for en Sikkerheds Skyld beholde Povl hjemme lige til Juleaften, at Kammeraterne ikke skal faa Fingre i ham og gøre ham Fortræd. Juleaften kommer De jo saa hos os?“

„Hvor jeg er Dem taknemlig, gode Hr. Holst, mest for min Søn, men ogsaa for Indbydelsen. Jeg har jo travlt med Rullen til Høj-

tiden, Povl hjælper mig herhjemme, jeg maa da selv hente og bringe Tøjet, Martha — det var Povls ældste Søster — følger med mig.“

Holst sagde, han havde kun gjort sin Pligt, og det glædede ham at være Povl og hende til nogen Hjælp, hvorpaa han bød Farvel og paa Gensyn.

Da han var gaaet, slog Povl sine Arme om Moderens Hals og fortalte hende under Graad, hvor slem han havde været og bad om Forladelse.

Hvor kunde Moderen andet end tilgive ham, hun var kun alt for giad ved at faa sin Drengs Fortrolighed igen, han havde jo i mange Dage været tabt for hende.

„Og saa, lille Povl“, sagde hun, „maa Du hjælpe mig, alt hvad Du kan, saa vi kan blive færdige med vort Arbejde Juleaftensdag saa tidligt, at vi kan gaa i Kirke og høre de dejlige Julesalmer og Præstens Tale, inden vi gaar hen til Hr. Holste's.“

Det gjorde Povl, og Juleaften ved 6-Tiden var hans Søster og Mo'r i deres pæneste Stads, færdige til at gaa i Kirke, og derfra til Holste's.

Ude paa Gaden kom en Dreng og stak sin Arm ind under Povls og sagde stille: „Hvor skal Du hen?“ Povl vilde vride sig løs, da han saa, det var Oluf, men denne bad saa bønligt: „Slip mig ikke! Politiet søger efter mig, mine Kammerater er allerede nappede. Aa, lad mig holde Juleaften med Dig og Din Mo'r! Du er saa god, Povl, bed Din Moder derom! I Morgen melder jeg mig selv.“

„Ja, men vi gaar til Kirke og derfra til Holste's,“ indvendte Povl.

„Aa, tag mig med begge Steder!“ bad Oluf, „jeg har vasket mig og har min bedste Trøje paa. Min Mor' skændte paa mig, fordi jeg ingen Penge havde tigget eller stjaalet til hende i Dag, og Fa'r kom fuld hjem og slog mig, saa løb jeg min Vej!“

„Mor', gaar det an, at tage Oluf med i Kirke og hos Holste's? Han er saa ulykkelig og vil være god ligesom jeg.“

Moderen kendte lidt til Oluf efter Povls Bekendelser. Hun mønstrede ham ved Skindet fra

en Gadelygte og tænkte paa sin egen Dreng.

„I Guds og Jesusbarnets Navn!“ svarede hun, „lad ham gaa med.“

Kirken straaled af Lys, Orgelet spillede, en Mængde festklædte Mennesker strømmede ind. Oluf trykkede sig tæt ind til Povl. At finde en mørk Krog i Kirken den Aften var ikke muligt, men da der var fyldt til Trængsel, gjorde det heller ikke noget. —

Nu tonede Salmen: „Det kimer nu til Julefest!“

Mægtigt, gribende lød det, da den store Menighed sang med. Oluf havde kun et Par Gange været i Kirke. Nu sad han der med Anger i Sind. Hans Bitterhed mod det sørgelige Hjem svandt, han ønskede hans stakkels Forældre ogsaa havde været her, saa vilde hans Moder ikke skænde, og hans Fader ikke drikke sig fuld og slaa ham. Det var umuligt, de kunde det, om de mærkede den milde Røst, Salmesangen gemte.

Bare Politiet var i Kirke, saa vilde det dømme ham mildt, og Oluf knugede sin Vens, Povls, Haand, og Povl gengældte hans Haandtryk.

Det var et Venskab for Livet, der her blev sluttet mellem to fattige, vildfarne Dreng. Og det bar fremad mod Lys og Liv for dem begge, blot nu Verden ikke vilde tage for hårdt paa dem!

Præstens Tale fik de ikke meget ud af, men da han sluttede med Fadervor, bad de med, saa godt de forstod, og da derefter Salmen „Velkommen igen, Guds Engle smaa“, lød, troede de sikkert, at Englene hjalp dem saa de kunde „vaagne mildt i Morgengry.“

„Uha, Fængslet, Politiet!“ foer det som et Kuldegys gennem Olufs Tanker, og han maatte igen knuge Povls Haand. Politiet var nok i Kirken og blev mildere stemt i Julen, trøstede han sig og lovede at sige dem alt, ogsaa om hans Far' og Mor' maatte han fortælle, men han skulde nok være skaansom.

Erkendelsen af vor Skyld er det første, Gud kræver, det næste er, at vi knuger Sandhedens Haand og aldrig slipper den.

Den ser maaske ud som den nøgne Virkelighed, men den er intet mindre, den er tillige Kærlighedens bløde Moderskød.

Hvordan skulde to smaa Dreng forstaa det? De forstod det ikke, men det dæmrede for dem den Juleaften i Kirken under Salmesangen. Blot de holdt fast ved alt det gode, de vidste, de maatte og burde gøre, saa gik det nok. Engle i Solskinsklæder lyste for dem.

Til Lykke Dreng! Glædelig Jul! maatte vi ret ønske dem, saa vi ret ind i deres Barnehjerter.

Gudstjenesten var forbi. Madam Hansen med sine tre og Oluf, som ikke slap Povls Haand, kom fra Trængslen ud paa Gaden, der var koldt, men de havde meget godt i Vente, og rask gik det til Lærer Holste's Hjem, hvor de alle fem fik den hjerteligste Modtagelse.

„Ja, vi fandt lille Oluf paa Gaden“, forklarede Madam Hansen, „han vil til at være en god Dreng ligesom min Povl, og saa tog vi ham med i Kirke og herud, for han har ikke rigtig noget Hjem.“

Den Forklaring tog Hr. Holst gyldig og sagde, han var rigtig velkommen.

Saa spiste de og holdt Jul med Lærerfamilien, og da der derefter blev en Pause, indtil Kaffen kom paa Bordet, sagde Holst venligt: „Lille Oluf, for at Du kan blive rigtig glad, inden Du gaar i Seng, vil Du vistnok gerne tale med mig alene.“

Slattes.

Kære Læser!

—0—

Da det vil være umuligt at faa en Præmiegaade løst og indleveret, inden vi faar Juleferie, vil der ikke findes nogen saadan i dette Numer, men alle, der er Abonnent eller Køber af Bladet vil faa udleveret en Seddel med et Nr. paa. Nogle andre Sedler med de samme Numre paa, vil blive rullet sammen ved Trækningen. De, der ejer de Numre, der svarer til dem vor Notarius Publikus, Hr. Hansen, udtrækker vil faa udleveret en af nedenstaaende Præmier:

1. Pr.: *Søøverne af J. P. Jensen,*
2. Pr.: *Grankogler*
3. Pr.: *Glædelig Jul,*
4. Pr.: *Bornenes Jul.*

Der bliver trukken Onsdag d. 22. December Kl. 12 Middag.



Skolebøger

og

Skolerekvisitter

faas i

Rasmus Hansens

- - - Boghandel - - -

Johannes Lyng,

Flakhaven,

Odense.



Til Julen!

Fotografi-Apparater

og alt

Fotografi-Tilbehør

købes hos

Budtz-Müllers Eft.

Vestergade 80

(Leverandør til Varelotteriet)

Haagerups



Glas- og
Porcel-
lains-
handel.

St. Graabrødrestræde 3.

Vilh. Balslev,

Taarnborg.

Farve- og Tapethandel,

Tegnerekvisitter.

Telf. 509.

Telf. 509.

Glem ikke

at forlange den drøje og velsmagende **Sirius Plantemargarine**, pr. Kilo 63 Øre, faas knn i Odense Smørlager, Smedestræde 2.

Til et lykkeligt Hjem

hører en Sangfugl eller en talende Papegøje.

Køb den i

Odense Akvariehus og Fuglehus.

Nørregade 25. Indgang: Hans Jensensstræde.

Skolebøger og Skolerekvisitter

faas hos

L. P. From,

Vestergade 81, Odense.

L. Chr. Løndahl.

Wienerbageri — Conditori.

Vestergade 82.

Anbefaler alt til Julen.

	pr. 1/2 kg	—	2 1/2
Hasselnødder	52	—	50
Valnødder	50	—	48
Para Nødder	75	—	73
Krakmandler	114	—	112
Confekt-Rosiner I	95	—	93
do. do. II	78	—	76
Figen, Sevilla	34	—	32

Contant Colonial Magasin.

Telf. 1183.

Telf. 1183.

S. F. Møller,

- - - Vestergade 83. - - -

Adolf Siewerts

Fuglehandel & Fugleburefabrik.
St. Graabrødrestræde 7 a.
(Grunlagt 1885.)

Nordiske Fugle og Papegøjer. Harzerfugle fra 7 Kr. Tropiske Fisk. Guldfisk. Akvarier. Vandplanter. Fiskefoder. Fuglefrø samt alt til Fiske- og Fuglepleje henhørende.

Stort Udvalg i Fuglebure.
NB. Billigste Fyrværkeriudsalg.

Gaa aldrig fra Skole

uden at besøge

Jens Ulrik

Søndergade 34.

Averter

i „Under Linden“!

Ansvarshavende Redaktører:
Jens Brøndum og E. Nielsen.

C. K. Thillerups Bogtrykkeri,
Vestergade 59.

„UNDER LINDEN“

Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 9.

Mandag den 17. Januar 1916.

3. Aarg.

To smaa Forbryderes Juleaften. (Sluttet)

Oluf nikkede. Hans Hjerter bankede stærkt, da de var ene, og han kæmpede med Graaden, men Holst skulde vide alt, det tog dem en stiv Time. Holst fik det alvorligste Indblik i et Barneliv paa Skyggesiden af Tilværelsen, men det saa slet ikke saa haabløst ud for lille Oluf, skønnede han. Guds Engle tittede ind i Mørket mildt bebrejdende holdt de deres Julelys i Hænderne og pegede paa Barnet i Krybben og hviskede til Holst: „Gør hvad De kan for at rede Oluf, han er ikke saa slem en Dreng, han er os nær i Aften, bevar ham nu for os!“

Du bliver hos mig og holder Jul, Oluf, jeg tror, Du bliver en god Dreng. Jeg skal nok følge med Dig til Politiet, hvor Du maa gentage, hvad Du har fortalt mig. Jeg skal saa nok skaffe Dig et Hjem, hvor Du kan være tjent med at være, og hvor man aldrig vil forlange, at Du skal tigge, lyve eller stjæle, men flittig maa Du være og passe Din Skole.“

„Kommer jeg ikke i Fængsel og bliver straffet?“ spurgte Oluf i en Tone, som gjaldt det hans Liv.

„Nej, jeg haaber, jeg kan faa Dig fritaget derfor.“

„Aa, Hr. Holst!“ —

Nu fik Graaden voldsomt Magt over ham. —

Holst maatte lade ham græde, det var Taarer, hvori Morgenrøden fra Fald til Oprejning dæmrede, og, Gud ske Lov, Oluf var i sin Barnealder.

„Hold nu op at græde!“ sagde han omsider. „Jeg vidste, Du i Grunden fortrød Din Ondskab. Nu gaar vi ind i Sovekammeret, hvor Du maa vaske Taarerne bort, og saa ind til alle de andre og drikke Kaffe og være glade.“

Det forstod Oluf. — Solen begyndte at titte frem og forgyldte de røde Skyer, og det saa slet ikke ud til Regnvejre mere, da de mødte ved Kaffebordet.

En velment Taksigelse lød fra Madam Hansens, da hun med Børnene tog Afsked med Lærerefamilien.

Oluf blev, Holst førte hans Sag, saa han slap fri for Fængsel og Straf og kom under gode Forhold, og mødte kærlig Hjælpssomhed. —

Povl havde jo sin Moder at støtte sig til.

En Del Aar er gaaet siden hin Juleaften. Povl og Oluf er flinke Haandværkssvende og gode Venner, og Lærer Holst er deres faderlige Ven og Raadgiver.

Nicolai Bojsen.

Metalspisende Insekter.

—0—

Man antager i Almindelighed, at Metal er forskaanet for Ødelæggelse af dyriske Tænder.

Dette er imidlertid en Vildfarelse, og der gives i Virkeligheden Insekter, som med deres Kæber endog kan betvinge Metal og spise det op. Disse Insekter ever dog ikke i Troperne, men hos os i Europa.

Om Sommeren kan man i store Naaleskove høre Summen af et stort hvepselignende Insekt, som udmærker sig ved en staaiblau Farve, mod hvilken de gule Vinger og de gulrøde Ben stikker af. Kæmpetræhvepsen borer paa forskellige Steder i Træerne og lægger et Æg i hvert Borehul. Af Ægget udvikler der sig snart en hvid Larve, som er begavet med kraftige Kæber. Uafbrudt spiser Larven sig dybere ind i Træets Stamme, idet den stadig bliver tykkere og større. Efter omtrent to Aar har endelig Larven naaet den nødvendige Størrelse, den forpupper sig i det udvidede Borehul, efter Udløbet af Puppestadiet kryber den færdige Træhveps ud. Denne spiser sig nu i uimodstaaelig Trang efter Friheden ud gennem Træet, indtil den naar Overfladen.

Det forekommer imidlertid hyppig i Løbet af Larvestadiets to

Aar, at Træet fældes og opsaves til Bjælker. Dette forstyrrer imidlertid ikke Træhvepsen. Naar dens Tid kommer, borer den sig ud gennem Træet, og det kan saaledes hændes, at den pludselig kommer frem fra Bjælkerne eller Væggene i et Værelse. Ja, selv om Træet er omgivet af en Blykappe, viger Træhvepsen ikke tilbage, den maa ud, alt saa gennemgnaver den under haardt Arbejde Metallet, og borer et rundt Hul deri, hvorigennem den undslipper.

Den flere Tommer tykke Blytækning paa Taget af et Sygehus blev paa denne Maade flere Steder gennemboret af Træhvepsen og i Møntbygningen i Wien blev endog en over fire Centimeter tyk Blyklædning paa en Kasse gennemskaaret af Træhvepsens Kæbe.

Skæmt.

—0—

En Herre staar paa Perronen og kigger ind ad Stationsforstanderens Vindue. Tilsidst lukker Stationsforstanderen Vinduet op og siger fornærmet: „Hvor kan det falde Dem ind at blive ved at staa og glo ind ad mit Vindue. Hvad vilde De sige, hvis jeg gjorde det samme udenfor Deres Vindue? Herren: „Ja, saa vilde jeg ganske vist blive uhyre forbavset. Jeg bor nemlig paa 4. Sal.

Et ungt Menneske druknede sig af ulykkelig Kærlighed, men da han ikke vilde anses for Selvmorder, stak han et Stykke Papir i Lommen, hvorpaa der stod følgende Ord:

„Det var blot min Mening at bade!“

* * *

Gartneren: „Er det Dig, Din lille Slyngel, der har slaaet alle Ruderne i Stykker?“

Drengen (tudende): „Nej, det er ikke.“

Gartneren: „Naa, hvad skraaler Du saa for?“

Drengen: „Fordi jeg var den eneste, der ikke kunde ramme.“

* * *

Studenten viser sin Værtinde et nyt Konversationsleksikon): „Se her, Fru Smidt, i denne Bog kan de finde alt, hvad de ønsker at vide.“ Værtinden: „Aah, vil De saa ikke være saa venlig at slaa op i den og se efter, hvornaar jeg faar min Husleje af dem.“

* * *

Præsten: „Er De nu beruset igen, Povl Madsen!“

Povl Madsen: „Jeg drikker af Sorg over, at min Kone er død.“

Præsten: „Jamen, det er jo mange Aar siden.“

Povl Madsen: „Hm. — Ja, men jeg skal sige Præsten: jeg er utrøstelig.“

Sergenten (til en meget mager Rekrut): „Hør Menneske, De ser jo ud som en Afrivningskalender den 31. December.“

* * *

En Bygherre kom forleden forbi sin Bygning og saa oppe paa Stiiadset en Murer staa med Hænderne i Lommen og se paa Arbejdet. Bygherren klatrede op ad Stigen, bankede Manden paa Skulderen og sagde: „Jeg har nu iagttaget Dem i nogen Tid. Saadanne Folk som De kan jeg ikke bruge. værs'go' — her er Deres Ugeløn betragt Dem som afskediget — ja, det kan ikke nytte noget, at De siger mig imod.“

Manden gik, Bygherren opsøgte Formanden og fortalte ham, at han havde afskediget Manden. „Saa—h“ sagde Formanden, „jamen, den Mand var slet ikke ansat her. Han var bare kommen for at søge om Arbejde.“

Præmiegaade.

Foran nedenstaaende Ord skal der sættes et Bogstav, saa at der igen dannes andre Ord. Forbøgstaverne skal danne Navnet paa en By i Danmark.

O R D
R J S
A N D
S A V

Præmierne er:

1. Cutliffe Hyne: *En moderne Søhell*“

2. Mayne Reid: *„Skalpjægerne“*

Løsningen maa være indsendt senest Mandag.

Præmierne i Julenumret vandtes paa følgende Numre:

31, 23, 10, 13.

„UNDER LINDEN“



WYANDOTTE



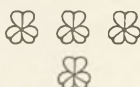
er Verdens bedste

Vaske-, Rense- og Rengøringsmiddel.

Brug det til Rengøring.

- Brug det til Opvask. -

- Brug det til Tøjvask. -



Wyandotte Polisch

Idealet af et
Pudsemiddel.

Intet er bedre og billigere.

WYANDOTTE

— Pantheonsgade 10 —
Telefon 2521

ODENSE

Skolebøger og
Skolerekvisitter

faas hos

L. P. From,

Vestergade 81, Odense.

Haagerups



Glas- og
Porcel-
lains-
handel.

St. Graabrødrestræde 3.

Abonner paa

„Under Linden“!



Skolebøger

og

Skolerekvisitter

faas i

Rasmus Hansens

- - - Boghandel - - -

Johannes Lyng,

Flakhaven, Odense.



Ansvarshavende Redaktører:

Jens Brøndum og E.Nielsen.

C. K. Thillerups Bogtrykkeri,
Vestergade 59.

„UNDER LINDEN“

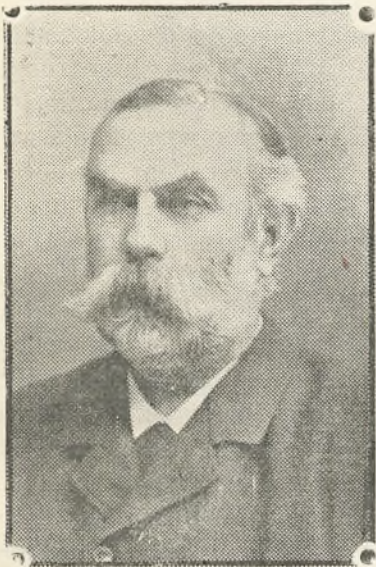
Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 10.

Torsdag den 10. Februar 1916.

3. Aarg.

Et kendt Ansigt - - - -



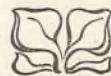
Hr. Skolebestyrer Rasmussen.

De fleste af „Under Lindens“ Læsere, ihvert Fald fra de højere Klasser, vil vel straks genkende ovenstaaende Billede af Hr. Skolebestyrer Rasmussen, der fødtes 17. Januar 1846 og saaledes Mandag den 17. Januar kunde fejre sin Halvfjers Aars Fødselsdag. Hr. Rasmussen kom til Skolen som Lærer i 1893, og

har undervist der, indtil han, som uan maaske erindrer for et Par Aar tilbage tog sin Afsked af Helbredshensyn.

Hr. Rasmussen underviste i Historie, Regning og Tegning. Man husker endnu, at han, naar Klassen havde kunnet sige Ting, plejede at fortælle en Historie, der gerne endte med, at Hovedpersonerne i den „sad oppe paa Torvet og solgte Knapost“, Hr. Rasmussen er endnu trods sin høje Alder rask og rørig, og stadig i Besiddelse af sit gamle Humør.

Han fik sikkert paa sin Fødselsdag talrige Beviser for, hvor agtet og afholdt han er. Det kunde man indse ved, blot et Par Dage efter Fødselsdagen at gaa forbi hans Vinduer. Vi vil hertil føje Ønsket om, at han endnu i mange Aar maa kunne fejre sin Fødselsdag.



Hjælp!

—o—

Ligesom vi i et af de foregaaende Numre udstødte et Op-
raab her i „Under Linden“ om
at støtte Skolens Bibliotek, vil
vi denne Gang tale for Hr. Tegne-
lærer Jensen. Da vi her paa
Skolen endnu ikke har saa stort
Udvalg at tegne efter, beder Hr.
Jensen enhver om at hjælpe sig
ved at se efter hjemme paa
Pulterkammeret, om der ikke
skulde findes noget, der var
brugeligt til at tegne efter. Smaa
Bidrag modtages med Taknem-
melighed. —

Derfor frem med alle de gamle
Spande, Kar og Bøtter, Bjælker,
Brædder o. s. v. Thi, som Hr.
Jensen siger, hvad der ikke kan
bruges, kan jo kasseres, — —
og det er netop det karakteristiske.

B.

Krigen.

—o—

At Rotterne ikke er helt ud-
ryddede, efter den grundige Rotte-
udryddelse, der nylig har fundet
Sted her i Byen, fik man Bevis
for forleden Morgen, da der
pludselig til alles Forbavselse
viste sig een af disse hæslige
Gnavere i Skolegaarden.

Der opstod selvfølgelig en Klap-
jagt paa den dristige Rotte og

om den hidsige Kamp, der op-
stod skriver vor udsendte Korre-
spondent:

„Det er en halvmørk, taaget
Januarmorgen, Kompagnierne, der
nylig er kommet ud af Fjerene,
staar søvnige og dvaske opstillet
i Geledder, og rede til at rykke
frem. Der hersker dyb Stilhed,
— men pludselig afbrydes den af
et højt Krigsraab, og i næste Nu
suser utallige Fødder ned omkring
et sort Dyr, der farer rundt i
Gaarden. Det er en Rotte, som
har været saa uforsigtige at vove
sig ind paa Fjendens Territorium,
og da den opdager sin Fejltagelse
søger den hurtigst muligt at tage
Flugten, men det ser ud til at det
er for sent og at den maa blive
paa Valpladsen. Tilsidst opdager
den dog et Hul, gennem hvilket
den med Værdighed forsvinder,
medens et vildt Forbitrelsesskrig
stiger op fra Forfølgerne.

Vel havde den ikke sejret, men
havde trukket sig tilbage med
Ære for Overmagten. Det var
vist ogsaa det heldigste, den
kunde have gjort, thi flere Gange
susede „Vangsgaards“ og lignende
Kolossers „Mammuthfødder“ ned
omkring det ulykkelige Dyr. Naa,
Rotten slap jo denne Gang, men
hvis den har sit Liv kært, vil vi
dog raade den til at holde sig
borte, og se sig bedre for en
anden Gang, thi da er Fjendens
Hær sikkert bedre organiseret.“

Gamle

Numre af „Under Linden“ faas paa Redaktionen, saafremt de ikke er udsolgt.

Pris 5 Øre pr. Stk.

Opfindsomhed.

—0—

Vi lever jo i Opfindelsernes Tid og imellem Aar og Dag opfindes der de utroligste Ting, af hvilke kun de allerfærreste faar Betydning i det praktiske Liv. Ogsaa herind i Skolen er Opfindervanviddet trængt, idet et Par af Skolens Elever har vist sig paa Legepladsen med et Par ganske ny Opfindelser.

Det er jo i disse „Kuglernes og Lykkehjulenes Dage“ og en Elev, der aabenbart ikke har fundet de gamle „Lykkehjul“ praktiske, har da fundet paa at sætte et gammelt Urværk bagpaa Hjulet. Dette Urværk har han sat i Forbindelse med en Viser, og naar han saa trak Værket op og gav slip, for Viseren rundt og standsede kort efter naar Værket var løbet ud. Dette Apparat kan ved første Øjekast synes meget praktisk, men det uheldige ved Opfindelsen er, at den er meget besværligere at passe end de gamle Lykkehjul, og da der tilmed gaar temmelig

lang Tid med at trække det op, kan det ikke en Gang naa at give saa gode Indtægter som den gamle Slags. Dette maa „Opfinderen“ sikkert have faaet Øjnene op for, thi faa Dage efter forsvandt Apparatet, og det har ikke været set siden.

Den anden Opfindelse bestaar i en Træplade, paa hvilken der er slaet en Mængde Søm. Nu gælder det for den prøvende om at faa en Ring om et af Sømmene. Ved hvert af Sømmene er der et Tal, der angiver Gevinstens Størrelse.

Præmiegaade.

Nedenstaaende Bogstaver skal omflyttes saaledes, at de læst fra oven og nedad fra venstre mod højre danner Navnet paa 1.) En Blomsterstand, 2.) Et paa et Skib, 3.) Et Spiseredskab.

K	E	K
S	O	S
K	A	K

Præmien er:

„En Mines Historie.“

Løsningen skrives paa indlagte Præmie-kupon og afleveres til Jens Brøndum eller Ejner Nielsen senest

Løsningen i sidste Numer var Nibe. De heldige Vindere blev Hr. C. M. K. Petersen og Svend Pedersen, 9. Kl.

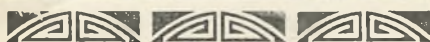
„Abonner paa „Under Linden“.

Gaa aldrig fra Skole

uden at besøge

Jens Ulrik,

Søndergade 34.



Vilh. Balslev,

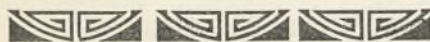
Taarnborg.

Farve- og Tapethandel,

Tegnerekvisitter.

Telf. 509.

Telf. 509.



Haagerups



Glas- og
Porcel-
lains-
handel.

St. Graabrødrestræde 3.

Det
bedste og billigste Fodtøj
faas hos

H. ROE,

Kongensgade 19.

L. Chr. Løndahl,

Wienerbageri — Conditori

Vestergade 82.

Anbefaler alt.

Skolebøger

og

Skolerekvisitter

faas i

Rasmus Hansens

- - - Boghandel - - -

Johannes Lyng,

Flakhaven,

Odense.



STORT UDVALG

i

Børnemasker

hos

Laura Frandsen,

Kongensgade

Ansvarshavende Redaktører:

Einer og J. Brøndum.

C. K. Thillerups Bogtrykkeri,

Vestergade 59.

„UNDER LINDEN“

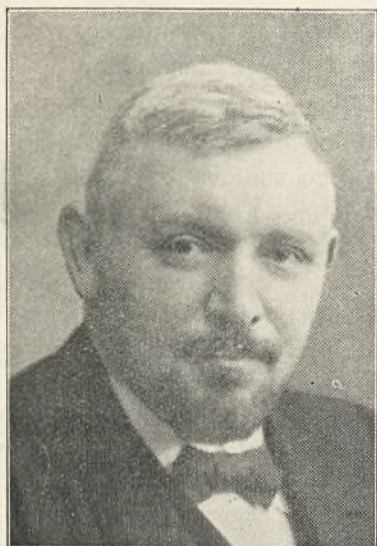
Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 11.

Torsdag den 2. Marts 1916.

2. Aarg.

Skolens Mænd III.



Hr. Inspektør C. M. K. Petersen.

Da Hr. C. M. K. Petersen sikkert med nogen Misundelse har set flere af sine Kollegaers Portrætter her i Bladet, vil vi i Dag for ikke at drive ham til Fortvivelse præsentere ham for vore Læsere.

Hr. Petersen har, ligesom de tidligere omtalte Lærere, virket her paa Skolen i en længere Aarrække, idet han kom til Skolen i Aaret 1895. Han er en

meget dygtig Lærer, der forlanger Lektierne grundigt lært. Det er især Engelsk Hr. Petersen nu underviser i, men for nogen Aar siden var det nærmest Regning og Matematik han gav sig af med. Han virker desuden ogsaa i Gaarden, hvor hans vigtigste Opgave er at adskille Slagsbrødre og skaffe Orden til Veje.

Hr. Petersen, der beklæder utallige Stillinger, har ogsaa fornylig forsøgt sig som Forfatter, idet han til Musikforeningens Jubilæum har udarbejdet et Festskrift, der skal være særdeles vellykket og vi tillader os at haabe, at hans Talent i den Retning ogsaa maa komme „Under Linden“ tilgode.

„Afgang“ — —

—0—

I denne Dampens og Elektricitets Tid, hvor der mellem Aar og Dag sker saa mange Ulykker, kan det ikke forundre, at der ogsaa her paa Skolen er forefaldet et Ulykkestilfælde, der dog for-

modentlig hverken skyldes Damp eller Elektricitet. For nogen Tid „afgik“, dog vist ikke blidt og roligt, nemlig een af Lærernes Stole „ved Ryggen“. Den blev imidlertid straks efter opsamlet af en Ambulance og blev i Procession baaret op paa Skolens Lazaret for slige Tilfælde — Sløjdsalen, hvor den kom under Hr. K. G. Rasmussens kyndige Pleje.

Den blev da ogsaa for en 14 Dages Tid siden udskreven som fuldstændig helbredet. Men alligevel, — Forsigtighed kan anbefales.

B.

„Bang —!“

—o—

Enkelte af „Under Lindens“ Læsere har maaske bemærket, at der i den senere Tid er foregaaet en Forandring med Hr. N. Petersen, idet han ikke som tidligere gaar og dunker intetanende Elever i Hovedet, — nej, selvfølgelig kun de, der fortjener, med Karakterprotokollen, men i Stedet for sin dertil indrettede Haand. Forklaringen er denne: Skolen har faaet en ny Protokol.

Hr. Petersen synes maaske, at det er Synd at tilsmudse den pæne ny Protokol — eller maaske har mere humane Følelser indtaget hans Hjerte. I hvert Fald. Lad os haabe det maa vedblive

at være saaledes, thi Protokollen faldt alligevel med mere Vægt og et Surrogat er jo engang kun et Surrogat.

B.

Sløjdstilling.

—o—

Sløjdlærer K. G. Rasmussen, der er bekendt for sine mange fikse Ideer og Opfindelser meddelte forgangen Sløjdtid, at han til Eksamen agtede at afholde en Sløjdstilling her paa Skolen. Entreen skal være gratis, saa at Udstillingen med Rette kan kaldes „den frie“. Men vi Deltagere haaber i egen Interesse, at den ikke maa finde altfor stor Tilslutning. Mange af de besøgende vil vist faa daarlige Øjne af at se paa alle de „Syge-Kasser“ o. s. v., thi det er kun enkelte Genier, der kan præstere nogenlunde ordentlige Arbejder. Man skulde synes, at Hr. Rasmussen maa være i Besiddelse af stort Mod, men som han siger: — „Je—eg — har Ryggen fri.“

Bag Laas og Slaa.

—o—

Gaar man en Dag i en ledig Time, som vi trods Hr. Vesterdahls Uheld ikke har set mange af, forbi Hr. Kammerraadens Violinkasse, vil man til sin store Forundring opdage, at den gamle

tarvelige Kasse er fikset op med en ny flunkende Laas. Hr. Larsen har maaske set nogle af Eleverne øve sig paa Skolens gamle Orgel, hvad der ikke saa sjældent sker, og er formodentlig blevet bange for, at et af de musikalske Elementer skulde forgribe sig paa den sikkert endnu ældre Violin. Saa har han af to Onder valgt det mindste og har som ovenfor omtalt flottet sig med en elegant Laas. Det er tydeligt at se, at Hr. Larsen hylder det gamle Ord: „Nok se, men ikke røre“, og vi synes forøvrigt han skulde have været lidt mindre flot, og i Stedet for samtidig, at have anskaffet sig en Laas til Orgelet, thi det er snart hjerteskærende at høre dets skrigende Toner.

Sund Varme.

—0—

Fredag den 18. Februar saas der et Syn i 9. Klasse, som sikkert ikke har været set i denne Klasse i flere Menneskealdrer — Kakkellovnen var nemlig rødglødende. Eleverne var naturligvis glade ved denne Forandring, og uden at tænke paa den Fare, der truede dem, styrtede de alle ind i Værelset. Dette var naturligvis meget uforsigtigt gjort, thi naar man i flere Aar har været vant til Kulde om Formiddagen, var

en saadan Overgang ikke heldig og en af Eleverne maatte da ogsaa forlade Skolen Kl. 9, selv om Varmen maaske ikke var hele Aarsagen.

Vi har naturligvis ikke noget mod den gode Varme, men saa maa Temperaturen være ens altid og ikke omkring Frysepunktet Dagen efter.

Præmiegaade.

—0—

Nedenstaaende Bogstaver skal omflyttes saaledes, at de læst fra oven og nedad fra venstre mod højre danner:
1) Navnet paa Frugterne af et Træ.
2) Et Drengenavn.
3) Navnet paa et Husdyr.

D	E	V
G	O	E
B	G	O

Præmien er:

„Den røde Fribytter“.

Løsningen skrives paa indlagte Præmie kupon og afleveres til J. Brøndum eller E. Nielsen, senest Mandag.

Den heldige Vinder i forrige Nr. blev Holger Almind, 7 Kl. a.

Støt Bladet

ved at købe deres Varer hos
de averterende.

Chokolade, Konfekturer

anbefales.

Axel Hansen,

Vestergade 43.

Haagerups



Glas- og
Porcel-
lains-
handel.

St. Graabrødstræde 3.

L. Chr. Løndahl,

Wienerbageri — Conditori

Vestergade 82.

Anbefaler alt.

Husk

at købe Legetøj i

„BØRNENES FRYD“

Vestergade 68.

Vilh. Balslev,

Taarnborg.

Farve- og Tapethandel,
Tegnerekvisitter.

Telf. 509.

Telf. 509.

Skolebøger

og

Skolerekvisitter

faas i

Rasmus Hansens

- - - Boghandel - - -

Johannes Lyng,

Flakhaven,

Odense.

Det
bedste og billigste Fodtøj

faas hos

H. ROE,

Kongensgade 19.

GLEM IKKE

at forlange den drøje og vel-
smagende SIRIUS PLANTE-
MARGARINE pr. ½ kg 67 Øre

SMEDESTRÆDE

C. K. Thillerups Bogtrykkeri,
Vestergade 59.

„UNDER LINDEN“

Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 12.

Onsdag den 22. Marts 1916.

2. Aarg.

Ordet er frit.

—0—

Foranlediget af en lille kvik Opsats i „Under Linden“, bedes følgende taget til Efterretning, da det jo aldrig er heldigt at tumle med uløselige Problemer — selv om disse viser i Skikkelse af en usselig Kakkellovn.

Nævnte Dato — 18. Februar — fyredes med Coks i 9. i den Hensigt at blive befriede for den besværlige Lugt af Sod og samtidig — om muligt, ogsaa for Røgen, som synes at have valgt særlig 9. Klasse til sin Tumleplads om Morgen.

At det blev en Fiasko er selvfølgelig. Thi hvor er ikke Kludderi i et Kompleks af ældre, sammenbragte Bygninger med dettes Inventar?

Men, at der dog sker noget under slige Forhold, selv kun en enkelt Gang, derfor kan vi takke vort „Forsyn“.

Men paa de sædvanlige Kuldegrader kan der næppe raades Bod, trods Hr. Vesterdals varme

Hjerte, der saa gerne vil gøre alt menneskeligt muligt for Slægtens, saavel indre som ydre Velværd og Varme.

— Ja — Slægten! Hvad om der løftedes sammen i Flok, hvad den enkelte ikke formaar at løfte?

Hvad — ja det er kun en flyvende Tanke — hvad, om der skillingedes sammen til Anlæg af Centralvarme i gamle „Giersings Realskole“, saa der stod Gny deraf i kommende Generationer! Der er intet umuligt indenfor menneskeligt Omraade og altsaa heller ikke her.

Deres forb. P.

Idet vi takker Hr. P. for hans Indlæg, vil vi gøre ham opmærksom paa, at indsendte Bidrag ellers kun optages, naar udførligt Navn, samt Adresse medfølger.

Ærbødigst Redaktionen.



Skolens Klokke.

—o—

Hvis man en Dag, naar man har god Tid kaster et Blik op paa Muren ved Siden af Porten vil man til sin Overtænkelse opdage, at der hænger en mørk uformelig Tingest deroppe, der ved nærmere Eftersyn viser sig at være en Klokke. Der er vist ingen, der ved, hvorfor den er anbragt der, thi den lader aldrig høre fra sig, saadan som dens heldige Kollega, Mælkeklokken, over ved Sløjdsalen, der jo hver Time lader sine „malmfulde“ Toner runge ud over Skolen og Omegn. Hvis den ikke er sat derop med det Formaal at pynte, synes vi hellere, den skulde tages ned og sælges som gammelt Jern.

Man kunde jo nok faa et Par Øre for den, og det er jo ogsaa en Post, især i disse Tider.

B.

Vejrup Krat.

I lang Tid har der været Rolighed udenfor „Vejrup Krat“, men da Foraaret nu atter nærmer sig kommer der igen Liv og Røre i Foreningen. Forleden udstedtes det første Opraab, om at møde derude Lørdag Eftermiddagen, og nu har Bestyrelsen atter ladet sin Stemme høre.

Foreningen har vedtaget at anskaffe et Foreningsemlen, og Tegneren Valdemar Nielsen har givet et Udkast til et Mærke.

Det er et Træ med slyngede Grene, mellem hvilke man med noget Besvær finder Bogstaverne V. Kr. „Men det er netop det fine ved det“, siger Hr. K. G. Rasmussen.

Det er iøvrigt et meget smukt Emblem, men det værste er, at vi snart kan blive „plakatfulde“, thi naar vi i Forvejen er i Besiddelse af en broget Samling af Emblemer og Foreningsmærker, og denne Samling nu skal forøges med et Pæretræ, bliver vi vist snart nødt til at leje en Plakatkærer, der kan følge efter os naar vi gaar ud. H.

En Trykfejl.

Vi vil herved gøre vore Læsere opmærksom, at der paa de to første Numre i 1916 stod 3. Aargang. Der skulde selvfølgelig staa 2. Aargang.

Redaktionen.

Skolebænken.

—o—

Ja, det var sidste Foraar, at der var Tale om at anskaffe en ny Bænk om det gamle Lindetræ i Gaarden, men den Gang blev

det ikke til noget og hvad Grunden var, maa Guderne vide, thi at det var af økonomiske Grunde, er næppe troligt da Hr. Rasmussen jo foreslog at save et Par Grene af det mægtige Træ og lave en smuk Naturbænk deraf, og den vilde jo ikke koste andet end et Par Timers Arbejde af et Par af Hr. Rasmussens „raske Dreng“. Denne smukke Plan er desværre ikke blevet til noget endnu, men at det varer ret længe, er lidet sandsynligt, da der knap er Stang paa Stang tilbage af den gamle Bænk, men hvis Skoleraadets Mening er udtrykt i følgende Linier:

„Den gamle Bænk o, lad den staa, den maa du ikke fælde.
Den gamle Bænk o, lad den staa, indtil den dør af Ælde.“

Er Sagen jo en ganske anden og saa bliver der vist ikke „Restauration“ i Skolegaarden foreløbig.

Skolens Portner,

der, som det ser ud til, kan alt mellem Himmel og Jord, var Fredag den 10. Marts — efter hvad Øjenvidner fortæller — oppe i 9. Klasse for at rense Kakkelovnen. Det var en utrolig Masse Sod, der fandtes i den, og det har sikkert varet adskillige Timer med

at faa den rensed, men Anstregelserne kronedes til Gengæld med Held, thi paafølgende Lørdag, var det gamle „Jern“ rødglødende for anden Gang. Det er overraskende, at den allerede efter saa kort Tids Forløb atter kan naa at „rødme“, da den dog ellers hele sin øvrige Tid har haft „Koldfeber“, og denne Sygdom er jo ikke saa heldig for en Kakkelovn.

Præmiegaade,

Foran hvert af nedenstaaende Ord skal der sættes et Bogstav, saa at der igen dannes andre Ord, Bogstaverne i første Række skal da, naar de læses fra oven og nedad, danne Navnet paa en Flod i Rusland.

**AND
LAV
AKS
RIS
MOR**

Præmien er:
COOPER: „PRÆRIEN“.

Løsningen, der skrives paa indlagte Præmiekupon, afleveres til J. Brøndum eller C. Nielsen senest Mandag d. 27. Marts.

Den heldige Vinder i forrige Nummer blev Erling Brahm.

„Abonner paa „Under Linden“.

Husk!

Sæbeudsalget Vestergade 98

Alt i Kamme, Børster, Sæbe,
Parfume etc.

== Køb Kaffe ==
og Margarine
Kongensgade
= 54 =

**Skolebøger og
Skolerekvisitter**

faas hos

Chr. Wentrup,
Vestergade 56.

Gaa aldrig fra Skole
uden at besøge

Jens Ulrich
Søndergade 34

Det
bedste og billigste Fodtøj
faas hos

H. ROE,
Kongensgade 19.

Skolebøger

og

Skolerekvisitter

faas i

Rasmus Hansens

- - - Boghandel - - -

Johannes Lyng,
Flakhaven, Odense.

GLEM IKKE

at forlange den drøje og vel-
smagende SIRIUS PLANTE-
MARGARINE pr. $\frac{1}{2}$ kg 67 Øre
SMEDESTRÆDE

Skotøjshallen

Kongensgade 36

anbefaler stærkeste Drengestøvler
til smaa Priser.



C. K. Thillerups Bogtrykkeri,
Vestergade 59.

„UNDER LINDEN“

Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 13.

Tirsdag den 4. April 1916.

2. Aarg.

Giersings Realskole.

1866—1916.

I 1864 var der blandt Adjunkterne ved Flensborg Latinskole en 40-aarig Godsejersøn fra Sjælland, cand. theol. Frode Fredegod Giersing. Efter den sidste slesvigske Krigs ulykkelige Afslutning maatte han — som saa mange andre Danske — opgive sin Stilling i Sønderjylland. Han tog da til Odense, og her aabnede han den 5. April 1866 en privat Realskole. Til at begynde med havde Skolen kun fem Elever, men Byen trængte til en god Realskole, og allerede 4 Aar efter havde Skolen 100 Elever. Den 12. April 1885 døde Giersing, og da havde Skolen omtrent lige saa mange som nu, godt 230.

Efter Giersings Død overtoges Skolens Ledelse af cand. phil. N. P. Jørgensen, der havde været Lærer ved Skolen siden 1870. Han bestyrede nu Skolen i 10

Aar, men da han trods sin Dygtighed saa Skolens Elevantal gaa tilbage, opgav han i 1895 Bestyrrervirksomheden. Som Lærer i Naturhistorie forblev han ved Skolen indtil 1905.

I henved 21 Aar har nu cand. theol. F. C. N. Vesterdal været Skolens Ejer og Leder. Allerede 1893 var han bleven Skolebestyrer i Odense, idet han da havde overtaget Gregersens og Rasmussens Forberedelsesskole og begyndte at omdanne den til Realskole. Gregersens og Rasmussens Skole, der var oprettet af cand. theol. Selmer i 1851, blev da i August 1895 forenet med Giersings Realskole. De forenede Skoler havde først Lokaler saavel i Overgade 19 som i Søndergade 5, men efter faa Aars Forløb samledes alle Elever det sidste Sted.

I de svundne 50 Aar har godt

2500 Elever siddet paa Skolebænk i Søndergade 5, og hidtil har 604 taget Afgangseksamen ved Giersings Realskole (1873—82 den store Præliminæreksamen, 1883—1907 Alm. Forberedelseseksamen, 1908—15 Realeksamen). Mange af Skolens gamle Elever har skabt sig et anset Navn. De fleste i Handelens og Industriens Verden, men et Par ogsaa som Professorer og en enkelt som Digter. P.

Hovedbrud.

—o—

Naar man passerer Trappen, der fører op til Sløjdsalen, staar man i stor Fare for at støde Hovedet mod Muren, thi Loftet er paa dette Sted saa lavt, at en blot nogenlunde velvoksen Person næsten ikke kan undgaa at støde Panden imod.

Da der vel næppe kan forandres paa Skolens indre Bygning, vil vi anbefale Hr. K. G. Rasmussen at slaa en Plakat op, der kan underrette Folk om at passe paa. Det vilde vist især lønne sig ved den før omtalte projekterede Sløjdudstilling.

Jubilæum.

—o—

Hvis vi ikke alle vidste at Skolens 50-Aars Jubilæum er

nær, vilde vi sikkert alle blive forbavsede over den store „Renselsesfest“, der foretoges her paa Skolen. Der hvidtedes og kalledes baaede indvendig og udvendig, saa at det hele nu skinner som Sne. Endogsaa Loftet inde i Sangsalen, hvor „Buelamperne“ og Kakkellovnen har konkurreret om, hvem der har kunnet afsætte mest Sod og Lamperøg paa Loftet.

Naa, dette kommer jo egentlig ikke Sagen ved, og nok er det, at Skolen nu er kommen i „Pudset“, og den vil sikkert tage sig smukt ud paa Jubilæumsdagen.

En Stærekasse.

—o—

Som Læserne maaske erindrer, havde vi her i „Under Linden“ for nogen Tid siden udstedt et Opraab for at støtte Hr. Tegnelærer Jensen. Da der trods vort Opraab ikke indkom nogen Modeller, saa Hr. Jensen sig nødsaget til at bede Hr. K. G. Rasmussen om Hjælp og Undsætningen kom snart i Form af en Stærekasse. Smuk vil vist ingen falde paa at kalde den, og Hr. N. Petersen beordrede den da ogsaa belagt med Arrest, og under skarp Bevogtning blev den ført op til Cellen, Rummet ved Klokken, hvor den ogsaa bedre passer til sine Omgivelser.

Nu viser den sig kun hver Tegnetime, men til Sommer vil den blive en af de „flotteste“ Modeller paa Sløjdudstillingen.

Til Læserne.

—o—

Idet vi takker vore Læsere for de forløbne to Kvartaler, begynder vi med dette Numer paa det sidste Kvartal før Sommerferien. For at vi kan naa at blive færdige før den skriftlige Eksamen, vil Bladet rimeligvis udgaa hver 10. Dag. Abonnement kan, som forhen tegnes hos J. Brøndum og E. Nielsen.

Ærbødigst Redaktionen.

Et Skolebal.

—o—

Eleverne paa vor Skole maa aabenbart synes at Tilværelsen er saa trist, og for at faa lidt Adspredelse har et Par Elever fra de øverste Klasser foreslaaet at arrangere et Skolebal. Idéen vandt straks god Tilslutning, og det er da bleven bestemt, at Ballet skal afholdes den Aften, hvor vi har haft Gymnastikopvisning. Kl. 8 skal der være fælles Kaffeord, og derefter skal Dansen trædes til Klokken 12 paa hvilket Tidspunkt, der skal serveres Is, og dernæst skal Dansen

fortsættes til den lyse Morgen, thi Dagen efter har vi Paaskeferie.

Der er altsaa noget for de unge Dansekavallerer at glæde sig til, hvis det hele ikke gaar i — — Vasken.

Præmiegaade.

—o—

Nedenstaaende Talskal omflyttes saaledes, at Summen af Tallene i hver af de 4 lodrette og 4 vandrette Linier samt i de 2 Linier fra Hjørne til Hjørne giver Tallet 30.

12	12	12	10
10	9	9	8
7	7	6	5
4	4	3	2

Præmien er:

Midshipman Easy.

KAPTAJN MARRYAT.

Løsningen, der skrives paa indlagte Præmiekupon, og afleveres til J. Brøndum eller E. Nielsen, maa være afleveret senest Mandag den 10. April.

Løsningen paa Præmieopgaven i forrige Nummer var Volga. Den heldige Vinder blev Karl Andersen, 9. Kl.

Ansvarshavende Redaktører:

J. Brøndum og E. Nielsen.

Skotøjshallen

Kongsgade 36

anbefaler stærkeste Drengestøvler
til smaa Priser.

Skolebøger

og

Skolerekvisitter

faas i

Rasmus Hansens

- - - Boghandel - - -

Johannes Lyng,

Flakhaven, Odense.



HJALMAR GRUPE

Skolebøger

Panama Fyldepen 75 Øre

Indian Fyldeden 1,25 Kr.

Stor Guld-Fyldepen 3,75 Kr.

Vestergade 57 — Telf. 375

GLEM IKKE

at forlange den drøje og vel-
smagende SIRIUS PLANTE-
MARGARINE pr. $\frac{1}{2}$, kg 67 Øre
SMEDESTRÆDE

Vilh. Balslev,

Taarnborg.

Farve- og Tapethandel,

Tegnerekvisitter.

Telf. 509.

Telf. 509.

Det

bedste og billigste Fodtøj

faas hos

H. ROE,

Kongsgade 19.

Bøvings Conditori,

Vestergade 95.

Stort Udvalg i Kager,

Confekt og Chokolade.

Telf. 141 **Pantheon** Telf. 141

Frugt- og Grønhandel

Vestergade 94

C. K. Thillerups Bogtrykkeri,
Vestergade 59.

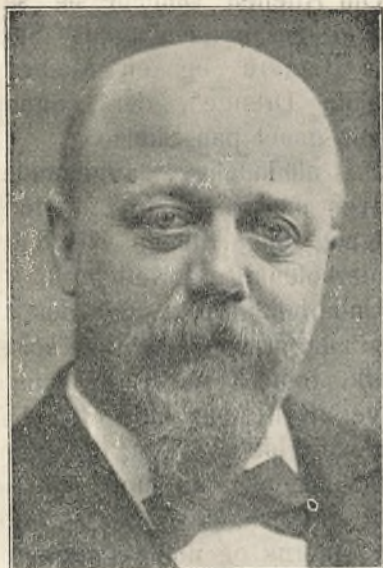
„UNDER LINDEN“

Skoleblad for Giersings Realskole.

Nr. 14.

Tirsdag den 17. April 1916.

2. Aarg.



Skolebestyrer F. C. N. Vesterdal.

Da vi nu i Dag ser os i Stand til at bringe et Billede af Hr. Vesterdal, vil vi ikke forsømme Lejligheden, selv om han nylig har været omtalt i flere Blade, men præsentere et Billede af ham for vore Læsere.

Hr. cand. theol. Vesterdal er en gammel Skolemand, og i over 21 Aar har han været Skolens Ejer og Bestyrer.

I den Tid har han gjort et

stort Arbejde inden for Skolen. Det passer vist saaledes ikke, hvad han selv paa Jubilæumsdagen ytrede, at „det eneste Sted, hvor Skolen havde hævet sig i de svundne 50 Aar, var Skolegaarden“, der jo er blevet adskillig højere, end da Skolen begyndte.

Skolen har i Virkeligheden gjort store Fremskridt, siden Hr. Vesterdal overtog den, og han har formaaet at bringe Skolens Elevantal op til akkurat det samme, som da Skolebestyrer Giersing døde.

Dette synes maaske ikke at være paatalelsesværdigt, men naar man tager i Betragtning at der er oprettet flere Realskoler i Skolens Nærhed, er det jo et godt Resultat.



Giersings Realskoles Jubilæum.

—0—

Den 5. April, Jubilæumsdagen, blev der her paa Skolen afholdt en lille Fest om Formiddagen. Ovre i Gymnastiksalen, der i Dagens Anledning var festlig pyntet med Flag og Grønt, samledes Kl. 10 om Formiddagen Skolens Elever og Lærere. Desuden var der mødt en Del gamle Elever og som Hædersgæster saas Fru Giersing med Søn og Datter.

Festen indledes med at Hr. Vesterdal bød Velkommem til alle tilstedeværende.

Der blev saa holdt en De Taler, som det sig hør og bør og tilsidst kom Hr. Gymnastik lærer Hansen frem og overrakte som Gave fra Skolens Lærere og Lærerinder et Billede af disse, med Hr. Vesterdal i Midten.

Saa kom en af Skolens kendte Elever, Edmond Johansen fra 10. frem og overrakte et Billede af Skolens 3 Bestyrere, Hr. F. F. Giersing, Hr. Jørgensen og Hr. Vesterdal.

Det hele forløb meget smukt og Glæden hos Eleverne blev ikke mindre, da Hr. Vesterdal sluttelig inviterede alle Drengene over til Chokolade og Kager og tillige gav dem fri den næste Dag. Saa begav man sig over

Gaarden for at komme ind og drikke Chokolade og det gode Humør gav sig en Gang imellem temmelig kraftige Udslag.

Elter at dette var Slut tog nogle gamle samt Fru Giersing ud for at bese Plantagen „Vejrup Krat“.

Om Aftenen samlede sig saa paa „Fyens Forsamlingkus“ Skolens Lærere og en Mængde „gamle Drengene“, der engang havde gaaet paa Skolen.

De almindelige „nugaaende“ Elever med Forældre fik først Adgang om Aftenen Kl. 8 til Underholdning og Kaffe bord.

Underholdning fik man nok af, men man fik imidlertid ikke noget stærkt Indtryk af at der skulde serves Kaffe, og først efter 1½ Times Forløb kom den. I Mellemtiden maatte man more sig saa godt man kunde med at høre paa Talerne og nogle i den Anledning digtede Sange. Da man var færdig med Kaffe bordet og Talestoffet brugt op, samledes man i Klynger, der imidlertid hurtig tyndede ud, og ved 1-Tiden sluttede saa den smukke Fest.

Støt Bladet

ved at købe deres Varer hos
de averterende.

Den nye Bænk.

—0—

De fleste af Drengene blev vist meget forbavset, da de Mandag den 3. April kom ind i Skolegaarden og skulde til at sætte deres respektive Tasker paa Jorden, thi den gamle kendte Bænk, der jo nærmest saa ud, som om en Granat var slaet ned i den, var borte.

Man havde ondt ved at tro sine egne Øjne, thi dér hvor man før havde skuet ned paa Ødelæggelsens Vederstyggelighed, var der lavet en ny flot Bænk. Selv om vi ikke paa nogen Maade tør haabe at „Under Linden“ har Andel i denne Forandring, er vi alligevel glade for den, og Bænken passer fortræffeligt ind i Omgivelserne.

Har De hørt

at vi skal have Gymnastikopvisning den 18. April og at skriftlig Eksamen begynder den 29. Maj, og at Kandidat Petersen har faaet en ny Stok, og at Skolen har faaet en ny Bænk.

Abonner paa „Under Linden“.

Præmieopgave.

Nedenstaaende Bogstaver skal omflyttes saaledes at de danner Navnet paa en Flod i Italien og en By i Tyskland.

E E O D D N P R S

Præmien er:
Midshipman Easy:
KAPTAJN MARRYAT

Løsningen, der skrives paa indlagte Præmiekupon, afleveres til J. Brøndum eller E. Nielsen senest Torsdag den 27. April.

Løsningen paa Præmieopgaven i forrige Nr. var

6	5	9	10
8	12	7	3
12	9	2	7
4	4	12	10

Den heldige Vinder blev Mr. nobody, thi der indkom ikke en eneste Løsning, og vi vil ogsaa nok indrømme, at Opgaven var for svær, men Grunden til, at vi satte den i, var den, at der blev klaget over de alt for lette Præmieopgaver. Nu er Klagerne imidlertid forstummet, og vi er derfor vendt tilbage til de lette Grader.

Ansvarshavende Redaktører:
J. Brøndum og E. Nielsen.

== **Køb Kaffe** ==
og Margarine
Kongensgade
= **54** =

Skolebøger

og

Skolerekvisitter

faas i

Rasmus Hansens

- - - Boghandel - - -

Johannes Lyng,

Flakhaven, Odense.

**Chokolade,
Konfekturer**

anbefales.

Axel Hansen,

Vestergade 43.

HJALMAR GRUPE

Skolebøger

Panama Fyldepen 75 Øre

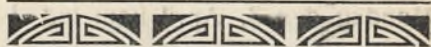
Indian Fyldeden 1,25 Kr.

Star Guld-Fyldepen 3,75 Kr.

Vestergade 57 — Telf. 375

GLEM IKKE

at forlange den drøje og vel-
smagende SIRIUS PLANTE-
MARGARINE pr. 1/4 kg 67 Øre
SMEDESTRÆDE



Vilh. Balslev,

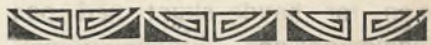
Taarnborg.

Farve- og Tapethandel,

Tegnerekvisitter.

Telf. 509.

Telf. 509.



Skotøjshallen

Kongensgade 36

anbefaler stærkeste Drengestøvler
til smaa Priser.

**Skolebøger og
Skolerekvisitter**

faas hos

Chr. Wentrup,

Vestergade 56.

Gaa aldrig fra Skole
uden at besøge

Jens Ulrich

Søndergade 34

C. K. Thillerups Bogtrykkeri,